

І чужому навчається,
Свого не цурається...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Нью-Йорку: —
Барді 7-4125
УНСоюз: Барді 7-5337

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 29 червня, 1967

В АМЕРИЦІ

І В ТРАВНІ ЦЬОГО РОКУ БУЛА НАДВИШКА американського експорту над імпортом, яка становила 428 мільйонів дол. В травні експорт вирос до 2,544,800,000, де-що менше, як у квітні — 2,659,400,000 дол. Травневий експорт був найменшим в цьому році, але все ж таки він був де-що більший від пересічного місячного вивозу в 1966-му році. Травневий імпорту становив 2,118,600,000, менший як у квітні — 2,224,000,000 дол. В перших п'ятих місяцях ц.р. експорт вирос до 31,187,000,000 дол. в річному відношенні, на 6 відсотків більший як в 1966 році. Імпорту в перших п'ятих місяцях становив 26,465,000,000 дол. в річному відношенні. Надвишка в цьому часі виросла до 4.7 мільярдів дол., а в 1966 році — 3.8 мільярдів дол.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ГУБЕРНАТОРИ НА КОНФЕРЕНЦІ у Вест Словтоні, Монтана, не можуть погодитися в тому, кому їм треба підтримувати як кандидата на президента в 1968-му році. Вони знають, як їхня партія соромно прогала вибори в 1964-му році під проводом консервативного Річарда Ніксона, і тепер хотіли б найменування на кандидата поміркованого ліберального політика. На Конференції було 11 республіканських губернаторів із західних штатів. Не було більшості, як здійснити свої плани, бо між губернаторами є погляди ідеологічні розходження. Не знайшла більшості думка колорадського губернатора Джона А. Лова, щоб вже тепер підтримувати мішигенського губернатора Джорджа Ромі. Губернатор Вашингтону Івнс гадас, що Конвенція в 1968 році буде відкрита.

ДВА НЬОЙОРКСЬКІ АДВОКАТИ ЗАЯВИЛИ, що вони, здобувши пости делегатів на Республіканську Номінаційну Конвенцію в 1968-му році, підтримуватимуть кандидатуру на президента колишнього віце-президента Річарда М. Ніксона. Ці адвокати, Вілсон Л. Лейбел і Фредерік М. Рейс, твердять, що Ніксон втілює популярність серед республіканців, і тому партія не сміє зроби помилку і підтримувати своїми 92-ма голосами ньюйоркських делегатів на Конвенцію мішигенського губернатора Джорджа Ромі, як це робить губернатор Нелсон А. Рокфеллер.

КОЛИШНІЙ КОНГРЕСМЕН АДАМ КЛЕЙТОН ЛАВЕЛ, якого виключили з Конгресу за те, що присвоїв собі федеральні гроші, і за те, що не виконав судового наказу, заявив, що він погодився б на таку догану (цензуру), яку схвалив Сенат для сенатора Томаса Дадда. Конгресмен Лавел перебуває в В'єтні на Багамських островах. Він заявив на пресовій конференції: "Яка безсоромна різниця між справедливостю для білої людини і для чорних в Америці". Лавел є негритянського походження. Він не має слухності, бо його засудило суд до ув'язнення, і він втік перед арештуванням. Сенатор Дадд дістав догану від Сенату. Палата не погоджується на пропозицію Лавела.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАН ПРОГЛОСИВ детальне звідомлення у справі відхилення міжнародного війська ООН з арабсько-ізраїльського кордону на північній Гали на Синайському півострові, що — як йому здається з різних сторін — стало головною причиною вибуху останньої ізраїльсько-арабської війни. У Тант глибоко вражений тим, як заклами і після кількох разів попередньої оборони, проголосив тепер цей документ, що займає майже повних три сторінки "Ні Теймса". Головним мотивом того документу є твердження, що те міжнародне військо стало беззастережно, коли Єгипет відмовився співпрацювати з ним, жадаючи відхилення його і відправити шляхи постачання.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ, "КНЕСЕТ", ПРИЙНЯВ закон, за яким встановлено спільну адміністрацію для цілого Єрусалиму, що ж також для недавньої його йорданської частини. Ізраїль рішуче затримав головною три здобутки на арабській землі: йорданську частину Єрусалиму, гористу смугу в Сирії над кордоном Ізраїлю, звідки сирійці раз-ураз острілювали ізраїльські оселі, — та узгір'я, що панує над Тираським проликом, що веде з Чорного моря до затоки Акабі. Всі інші землі, особливо північну Гали на Синайському півострові з тамешніми містечками й східний берег Суецького каналу, Ізраїль, мабуть, готов звернути в заміну за визнання його арабськими державами.

КОЛИШНІЙ ГОЛОВА ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ ГЕНЕРАЛ ДОУНГ ВАН МІНЬ ЗАЯВИВ, що він кандидатом на президента Південного В'єтнаму у вересневих виборах. Цей генерал, званий "великим Мінем", став був наступником президента Нго Діна Дієма в 1963 році. З черги генерал Нгуєн Хан скинутий його з влади, а теперішній уряд присудив йому на "почесне вигнання" в сусідньому Таї (С'ямі). Не відомо, чи йому взагалі дозволять повернутися до Південного В'єтнаму, тому та його кандидатура практично беззастережно.

НАД ПІВДЕННО-КИТАЙСЬКИМ МОРЕМ ЗНИВСЯ З ДОРОГИ один американський літак і залетів над китайський острів Тайвань, де комуністична армія протилежності артилерія збила його. Два американські летуни, пилот і його помічник, встигли високотами з парашутами і американці вилетіли їх з моря. Тепер комуністична пропаганда твердить, що та подія стоїть у тісному зв'язку з нарадами президента Джансона з Косигіном і с першим "доказом змови" ЗДА і СССР проти Пейпінгу.

ПАПА ПАВЛО VI ВІДНОВИВ установу дяконів для Римско-католицької Церкви, при чому кандидати віком найменше 25 років мусять перейти трирічний курс, не можуть бути до того часу жонаті і будуть висвячені у дякаби, — а кандидати понад 35 років з відповідним висколом можуть бути жонаті. Такі старші жонаті кандидати мусять мати згоду на висвячення на дяконів та інші функції за винятком відправлення Богослужб та права сповідати вірних.

В ІНДІІ МІНІСТЕР ВІСНУТІШНІХ СПРАВ І. Б. ЧАВАН ЗАКЛИКАВ у парламенті автономним властям провінції Західного Бенгалу, що вони не здібні зберігати в тій провінції примітивні умови безпеки і на доказ навіс факт, що одного парламентарного посла група опозиціоністів роздігла на вулиці до нага і так обводила по місті. Бенгальські власті закинули тому міністрові, що він "забув" додати, що винуватців того насильства арештовано. Коли в якій автономній провінції Індії панує нелад — центральний уряд має право скинути тамошню владу.

ЗДА НЕ ВИЗНАЮТЬ З'ЄДНАННЯ Й АНЕСІЇ ЄРУСАЛИМУ ІЗРАЇЛЕМ

Вашингтон. — Державний Департамент проголосив в середу 28 червня ц.р. заяву, "З'єднанні Держави ніколи не визнають таких односторонніх актів переведення будь-якої державою в такому обшарі, як існуючий міжнародний статус Єрусалиму". Водночас та заява Державного Департаменту покликала на заяву президента Джансона з 19 ц.м., в якій Президент перестерігав проти "попкання односторонньої акції щодо Єрусалиму, підкреслюючи особливий характер того міста, в якому є святі пам'ятки для визнання трьох релігій — християнської, мусульманської й іудейської. Заява Державного Департаменту стояла у зв'язку з законом, що його прийняв ізраїльський парламент (кнесет), що проголосив з'єднання двох частин Єрусалиму — ізраїльської й йорданської — та поручав міністрові внутрішніх справ перевести введення адміністрації для цілого Єрусалиму адміністрації. Ізраїльський міністер внутрішніх справ Моше Шапіро проголосив той закон, а посади Єрусалиму Тедді Коллек заповів, що з днем 29 червня однаковому жиди, як араби можуть вільно порушуватися по цілому терені з'єднаного Єрусалиму та вийдуть відтілі в усі місцевості Ізраїлю.

За твердженням найперших коментаторів — та попкання анексії йорданської частини Єрусалиму разом з сусідніми біблійними місцевостями, як Вифлєс, пошкодила заклісовий дипломатичний акції Америки й Британії та насторожила супроти Ізраїлю ще більше не тільки арабський світ, але й тих неутральних, які схилилися до американської становища. Американське пасивне невизнання ізраїльської анексії Єрусалиму й суміжних йорданських місцевостей не задовольнило арабського світу, який уважав, що таке становище ні в чому не захитав Ізраїлю в його несправедливому становищі.

Президент Джансон прийняв у середу 28 червня на дводенний авдієнсій, включно із спільним обідом у Білому Домі, йорданського короля Хусейна. Після тієї конференції сказаво тільки з Білого Дому, що розмова була "корисною", але що не стверджено "одностороннього становища" в усіх заторжених справах, ані не зроблено ніякого договору. Король Хусейн належав завжди до найбільш поміркованих та на Захід зорієнтованих арабських лідерів і тільки в травні ц.р. замірився з сипетським президентом Насером та взяв активну участь у війні проти Ізраїлю.

Ціни на споживчі товари значно збільшилися в травні

Вашингтон. — Департамент Праці повідомив, що індекс цін на споживчі товари та за виконану працю в травні цього року знов збільшився на 0.3 відсотка і становив 115.6 відсотка в порівнянні з пересічними цінами, які були в роках 1957-1959, коли індекс цін становив 100. Збільшення індексу свідчить про те, що знов збільшується інфляція долара, бо і в квітні ц.р. кошти прожитку збільшилися були на 0.3 відсотка, отже впродовж двох місяців індекс цін збільшився аж на 0.6 відсотка. Одночасно збільшилися і гуртові ціни на свині і рогату худобу, що свідчить, що ціни на м'ясо в липні цього року збільшаться. Подорожчання кошту прожитку спричинило подорожчання одягів і прикрас, вживаних авт., лікарської опіки та втримання мешканців і домі. Гуртові ціни в травні збільшилися аж на 0.5 відсотка. Це відноситься до цін на фармекські продукти і на готові харчі. Ціни на харчі майже не змінилися від серпня минулого року. Подорожчання свіжого гороховина, овочів та різне печиво й хліб. Уряд пропонує збільшення прибуткових податків, щоб спинити інфляцію долара.

14 осіб поранених в расових заворушеннях в Боффало

Боффало, Н. Й. — Вночі з 27 на 28-го червня вночі друга ніч тривали расові заворушення, під час яких понад 1000 негритянських молоді кидали на поліціїстів, яких було коло 400, камінням і цеглами. Поліція слізними газами та рушницями старалася втримати порядок. Під час заворушень поранено 14 осіб. Один негритянський хлопець важко поранений кулею якогось демонстранта, знаходиться в критичному стані. Молоді демонстранти вибили виставові шибви в крамницях в негритянському гетто і грабували крамниці, нападаючи на білих людей. Демонстранти спинали авто, в якому їхало біле подружжя, витягли пасажира та вийшли з нього. Поки надійшла поліція, демонстранти запалили це авто. Демонстранти кидали камінням на авто, в яких їхало білі пасажири. До 11-ої години вночі поліція заарештувала 40 осіб, 29 дорослих і 11 юнаків. В Боффало живуть коло 100,000 негрів. Всіх мешканців в цьому місті є коло 700,000.

Єлисавета II прибуває на відзначення 100-ліття Канади

Оттава. — Англійська королева Єлисавета II 29-го червня разом із князем Філіпом мала прибути до Канади, щоб взяти участь у відзначенні 100-ліття Канади та щоб відвідати Виставку Експо 67. Приїзд королеви, згідно з дипломатичним протоколом, має бути найважливішою подією у відзначенні 100-ліття Канади. В суботу 1-го липня має відбутися відзначення того факту, коли 100 років тому підписано в 1867 році акт про Федерацию Канади з Великою Британією. Королева Єлисавета II має висловити промову до Парламенту на відкритому місці та перетати великий торт з нагоди 100-ліття федерації. В політичних колах турбуються тим, що Виставка відбувається в канадській провінції Квебек, де більшість населення творять французи, які не дуже то захоплені тим, що Канада належить до англійського Коммонвелту. Пригадують той факт, що в провінції Квебек не дуже ентузіастично вітали королеву Англії під час її гостини три роки тому. Зменшилася популярність англійської королеви і в інших канадських провінціях. Де переважають республіканські настрої. Королева і князь Філіп мають звіджувати Виставку в понеділок 3-го липня. Вони мають прибути на Виставку, яка відбувається на трьох островах на ріці св. Лаврентія, кораблем. Цей район вважається немов "міжнародною територією".

Слідство стверджує вину Ізраїлю в атаці проти корабля „Лібєрті“

Вашингтон. — Американські морські власті перевели слідство в справі зомбардування американського воєнного корабля „Лібєрті“ 8 червня ц.р. ізраїльськими бомбами й ракетами, при чому згинуло тоді 34 американських старшин і моряків, а даліших 75 було ранених, під проводом контр-адмірала І.С. Кідда. Воно ствердило, що названий корабель ніколи не наблизився був до Синайського півострова ближче, як 13.66 морських миль, де-що був від берегів Синайського півострова, театру ізраїльсько-арабської війни, даліше, як 6.6 миль, що їх вимагав Ізраїль, чи 12 миль, за законами Єгипту. Коли ізраїльські бомбардувальники заатакували „Лібєрті“, то корабель був віддалений від Синайського півострова на 15.5 морських миль. Перед

Резолюція Югославії в ООН має найбільші шанси успіху

Об'єднані Нації. — Югославський посол в Об'єднаних Націях Данило Лєкич зголосив в середу 28-го червня резолюцію в ізраїльсько-арабському конфлікті, яку вважають за компроміс між становищем Ізраїлю і Америки з одного боку та арабів і Советського Союзу з другого. Югославська резолюція закликає Ізраїль до негайного звільнення арабських земель, окупованих у 6-тиденній війні, поручає генеральному секретареві У Тантові повідомити членів Об'єднаних Націй, чи і як Ізраїль виконав ту постанову Генеральної Асамблеї, а всі інші справи, що стосуються ізраїльсько-арабських відносин, передає Раді Безпеки ООН. З'єднанні Держави є проти тієї резолюції, вважаючи, що вона завертає до стану з-перед останньої війни і нічого конструктивного не покладе на та що Рада Безпеки, в якій СССР має право „вето“, також не дасть конструктивної розв'язки. Однак, мабуть, та югославська

Косигін відвідає знову де Голля

Париж. — Проголошено тут офіційно, що советський прем'єр Алексій Косигін зупиниться в найближчу суботу 1 липня ц.р. у поворотній дорозі з Гавани до Москви — у Парижі, де він відвідає президента де Голля. Летючи з Москви до Вашингтону Косигін також зупиниться в Парижі і розмовляв з президентом де Голлем. Коментатори здогадуються, що Косигін хоче отакими нарадами з де Голлем зм'якшити своє негативне становище, що його зайняв був до пропозиції де Голля, щоб справу Середнього Сходу розглянула конференція „чотирьох великих“ — ЗДА, Британії, Франції і СССР. Саме тепер у Парижі перебуває з офіційними відвідами турецький президент Севдет Сунай.

Косигін відвідає знову де Голля

Париж. — Проголошено тут офіційно, що советський прем'єр Алексій Косигін зупиниться в найближчу суботу 1 липня ц.р. у поворотній дорозі з Гавани до Москви — у Парижі, де він відвідає президента де Голля. Летючи з Москви до Вашингтону Косигін також зупиниться в Парижі і розмовляв з президентом де Голлем. Коментатори здогадуються, що Косигін хоче отакими нарадами з де Голлем зм'якшити своє негативне становище, що його зайняв був до пропозиції де Голля, щоб справу Середнього Сходу розглянула конференція „чотирьох великих“ — ЗДА, Британії, Франції і СССР. Саме тепер у Парижі перебуває з офіційними відвідами турецький президент Севдет Сунай.

„Холодне прийняття на Кубі!“. Згідно з пресою інформаційним, советського прем'єра Алексія Косигіна прийняли на Кубі „холодно“. На фото: кубинський бородатий прем'єр Кастро (зліва) за посередництва перекладача розмовляє з Косигіном.

ЙОСИП ЛИСОГІР З ДРУЖИНОЮ ВІТХАВ НА ВІДВІДИНИ УКРАЇНЦІВ В ЕВРОПІ

Йосип і Марія Лисогори

Нью Йорк. — В середу, 28-го червня о год. 6:30 ввечері відлетів літаком Пан-Американської Повітряної Лінії з міжнародного летовища Джона Ф. Кеннеді до Європи головний президент Українського Народного Союзу Йосип Лисогір разом зі своєю дружиною пані Марією. Виконуючи одну з постанову Головного Уряду УНС, винесену на останніх річних нарадах в травні ц.р., п. Й. Лисогір має за завдання „перевірити потреби і

Цієї неділі Владика Йосиф Шмондюк поблагословить площу під будову церкви в Нергонксоні

Кергонксон, Н.Й. — На іншому місці в цьому числі, на сторінці „Союзівка“, надруковано статтю про створення нової української католицької парафії Святої Трійці, що матиме свій осідок в „Місті Союзівки“, Кергонксоні. Нова парафія інтенсивно пригтовляється до будови власної церкви, яка буде здана в безпосередньому сусідстві Союзівки, на площі, що її подарував для

7 українських студентів із Філадельфії демонстрували у Глєсборо проти Косигіна

Філадельфія. — Щоденник „Філадельфій Інквайрер“ повідомив у своєму виданні з 28 червня, що в неділю, під час наради Президента Ліндона Джансона з прем'єром СССР О. Косигіном у містечку Глєсборо, семеро українських студентів прибули в Філадельфію і демонстрували проти „рабовласника Косигіна“. Коли по полудні почав збиратися на вулицях антивос, почали з'являтися і антисоветські плакати, — повідомила ця газета, додаючи, що на деяких із них були названі контрольовані

Біля Києва на Дніпрі наспано острів — поселилось понад 40 000 людей

Київ. — На піщано-острівній великій ділянці між Києвом і передмістям Дарницю, що стала за останні роки частиною Києва, від 1960 року за пляном архітекта Г. Кульчицького провадилися особливі будівельні роботи: піщано-острівну ділянку заплівали Дніпра висипано до висоти кількох метрів і так постав на Дніпрі штучно створений острів. На острові, названому „Русанівським масивом“ здійснено вже багато забудов, під керівництвом архітекта В. Ладного з „Київпроектбуду“. Там виросли 9-типоверхові житлові будинки, всі з балконами; найвищий будинок сягає височини в 16 поверхів. У нижньому поверсі кожного будинку — магазин, кав'ярня, голіри тощо. Населення штучно створеного острова — нової частини Києва, становить понад 40 000 осіб. „Комсомольська Правда“ з 24 червня зазначає, що на острові ще дуже мало зелених насаджень і погані дороги, але киянам-острів'янам лише два кроки до Дніпрових пляжів та рибувіль. Таким чином, територія столиці України поширилась за рахунок намитого з піску острова, що єдине сам Київ з Дарницею, з висоти житлових будинків гарний краєвид — видно центр Києва, до якого з 10 хвилин їзди автобусом. Населення Києва скоро становитиме півтора мільйона осіб.

Помер Петро Парницький, піонер

Грендс Пас, Орегон. — Минувлої суботи, 24-го червня, тут помер на 84-му році життя один із найстарших українських піонерів в Америці, св.п. Петро Парницький. Покійний народився в Збаражчині в Західній Україні і до Америки приїхав у 1915-му році. Чотири роки пізніше вступив до УНСОУ. Був дикувчителем в Бабилоні, Вестбєрі, Брукліні і Нью-Йорку, ведучи рівночасно школу українознавства. Разом з покійним Михайлом Угорчаком, в рр. 1910-1920 головним секретарем УНСОУ й опісля (1925-1929) заступником головного передсідника, був ентузіастом будови українського сиротинця, Сиротинця, Євгена, був довголітнім правлінням друкарні „Свободи“. Похорон відбувся в суботу, 1-го липня, у Фріголд, Н.Дж.

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.4.
Address: "СВОБОДА", P. O. Box 348, JERSEY CITY, N.J. 07303

Критика, що затемнює правду

... Критика безумовно добра для душі, якби вона тільки не захитувала нашої довіри до себе самих. — заявив президент Джансон у своїй промові до 5.000 членів Нижньої Торговельної Палати в Балтиморі в минулий вівторок 27 червня ц. р., підготувавши ту свою пересторогу найпереконливішими доказами. Газети, — притатив Президент, — розголосили, що невдоволені демонстранти і «лініки» маршували перед Пентагоном, сиділи на його сході і спали в його вестибюлі. Виявилось, що тих демонстрантів було точно 12, один тузинець, але неспостережено для американського громадянства проминув факт, що того самого тижня 10.000 молодих чоловіків зголосились добровільно до військової служби. І коли один бородатий «протестант» спалив перед камерою фотографів свою рекрутську картку, то про нього зняли куди більше людей, як про тих 10.000 добровільців.

Президент не назвав на ім'я часописів і радіо-телевізійної інформаційної служби, але цей наведений ним приклад був гіршим докором на адресу так званого сенсационалізму, себто погоні за вістками, що мають посмак сенсації, погоні в першу чергу за голосами критики і виявлення негативів в Америці. Але ж насправді це країна безперервного й подивного поступу в усіх ділянках життя і знання! Спокойним, безпристрасним голосом професора з катедри Президент наводив цифри й дані: як воно було в цій країні 50 і ще 10 і навіть ще 3 роки тому в ділянках освіти, гігієни, продукції, праці, споживання, комунікації, — і як сепер. І як воно с в інших країнах світу, не в бідних і недорозвинених, а в Британії, Франції, Італії, Західній Німеччині. «Американці с найкраще відшколювані», найкраще винагороджувані й найкраще вишколювані людьми у світі, і це щось таке, чим ми можемо гордитись», — ствердив Джансон, і можна зрозуміти настрій 5.000 його слухачів, які ентузіастично оплескували ті його слова.

Президент Джансон лише натякнув на більшовицький «рай», коли згадав, що «найдішніше помешкання в Америці с люксемом для народів деяких інших країн», і що в Америці «не треба чекати три роки на замовлене авто». Добра, потрібна і конечна критика, але хай вона не бачить самих тільки тіней, коли насправді їх куди менше, як блискучих світл. Це саме стосується й американсько-українського життя та нахилу деякого до надто односторонньої критики.

Шовінізм

Кожній людині властива любов до Рідного Краю. Але коли дана людина чи народ не визнають за іншою людиною чи народом права любити свій Рідний Край, тоді маємо справу з шовіністичним підходом, з людоненависництвом; тоді розпочинається практикований Гітлеров поділ людей і народів на «вищі» та «нижчі», на «кращі» та «гірші».

Дедалі гостріших форм набирає в сучасному складному світі це донедавна бодяй приховуваний російський шовінізм. Спадкоємці царської імперії старанно тримали його за фасадом так званого «інтернаціоналізму» і «комунізму», з єдиною метою — оправдати існування вельветської колоніальної імперії СССР. Однак, останніми роками Центральний Комітет компартії дедалі більше виявляє своє справжнє обличчя, «собирає» землі руської, і не лише «русської». Москва й не думас віддавати поневоленим народам їхні землі та їхні природні права, як і Киргизії захоплені ще за царів території чи Монголії — присвоєні в 1920-их рр. і землі, і владу. Рукави арабів Москва хотіла б зніщити Ізраїль, якого визнала першою, поруч із ЗДА, але який не погодився на ролі чергової московської маріонетки. Рукави північно-в'єтнамських комуністів вона хотіла б зніщити вільний В'єтнам.

Тенденції великодержавної, шовіністичної Москви особливо помітні у зв'язку з т. зв. культурним обміном. Вона неіако приховує від людей Заходу існування інших народів і культур в СССР, себто в своїй імперії. Ще в березні ц. р. у Римі відбулась советська виставка «Давньоросійського мистецтва», як вона офіційно називалась. Там лише де-не-де було зазначено, що той або інший експонат — з України, здебільшого ж лише «з Києва», або з «Львівського університету». Хоч більшість експонатів на виставці історичних знахідок були з України, з Білорусі — італійці мали сприймати все те, як «російське». Так само робить і на ЕКСПО-67. Цього місяця мав у Нью-Йорку розпочатись «Фестиваль російської культури», тепер відкладений, в якому, крім російського хору Пятницького — всі інші учасники мали бути з України, Грузії, Литви, Білорусі, Вірменії... Шовінізм не свідчить про московські успіхи. Радше навпаки.

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

(6)

Вечір у кількох закутках села шойно тоді починався.

Приходили сусіди в Трохимову хату. Це ж його Гриць приніс нове число «Дзвіночка». На нього чекали цілий місяць.

Пришов старий Денис, Дем'ян, подовіла Мотря, Купріян із Настею з того боку вулиці, Терентій, вусатий Кіндрат, Гарасим із Василюною, дід Остап. Навіть скарлива Дюма, що то весь час витвербується на «отою Юкова» за його «панськіх вистареньки», мовляв, яке йому діло до наших дітей, тільки псує їх панськими книжками — і та нарешті не втерпіла, ще й чоловіка, Юхима, привела. Прийшла, бож то людиноньки говорять, що там у тих «казках» жах скільки всякої мудрости повиписувано...
— Ану, Грицю, починай!
З усіх лише Кіндрат і Гарасим читати вміють.

Богдан Галайчук

ОДИН РІВ АРГЕНТИНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(2)

Тому також — всупереч переконанням Кенворті — аргентинська суспільність виявила себе «зрегінтованою». Вона критикує Онганію не за те, що володіє декретами, а, навпаки, за надмірну м'якість, за недостатню рішучість, ефективність; зокрема безпощадно критикувала його безпосередньо після перевороту.

Той переворот припав на час, здійснено ще до опрацювання планів реформ, навіть до комплектування революційного міністерського апарату, і тому перші тяжкі минули в повному безділлі. Преса, яка й далі користувалась свободою, бо уряд нахус всі конституційні гарантії, твердо билла по Онганію, закидаючи йому, що він перерізав військовий переворот, а не революцію; що він не мав морального права на той переворот, бо такий самий пасивний, як Ілія, дармащо, всупереч Ілії, мас повну свободу діяння, бо руки його не зв'язані Конгресом, де Ілія не мав власної більшості, і тому його законопроекти залежали від хитких міжпартійних коаліцій.

Порід першого уряду був важкий і не надто фортунний. З п'ятих міністрів (усі інші міністри в Онганію обизив до ступня державних секретарів) президент змінив у січні двох, а третнього не усував лише тому, що він помер. Всі вони були безнадійні, зокрема міністер економіки д-р Салімей, великий промисловець, але ніякий економіст. Програвував пірвоку, не спроможний на жадну економічну концепцію, і, що гірше, присипіши інфляцію карколомним підвищенням ціна на погінні матеріали, здебільша продукти державних підприємств, щоб збільшити фінансовий вплив. Шойно його наслідник, економіст консервативної тенденції Крігер Васена, приступив до здійснення шпрокого, глибоко продуманого і органічно пов'язаного плану, який, хоч і криється в робітничих та урядових колах, але мас «добру пресу» за кордоном і здобув ціні закордонні кредити та інвестиції.

Перший міністер внутрішніх справ також був під постійним пресовим обстрілом за зайву критику традиційних партій (що його наразило на підозріння у корпоративістичних симпатіях), недостатку широким концепції, зволання за ліквідацією комуністичної твердині в державному університеті і, врешті, за нездарне переведення той ліквідації з участю поліції, яка вживала заходів «фізичного впливу».

Крім загальної економічної політики, бюджетова політика також насуває незвичайно важкі питання, що далеко переходить практичні можливості президента, зв'язаного Конгресом, і що с твердим горіхом навіть для теперішньої, одноособової державної влади.

Головна причина інфляції, справжній рак, що товчить аргентинську економіку, — це — хронічно дефі-

цитивий бюджет. Одною із зрештою, другорядних причин були федеральні субвенції для цукрових плантацій і продуктів у невеликій, але найгустіше заселеній провінції Тукуман, де кошти продукції неспівмірно високі супроти ціни цукру на світових ринках. Уряд злізківдував дефіцитові цукроварні, але ще не зміг знайти нових джерел для плантацій, що втрачали джерело заробітку.

Куди трудніше забратися до основної причини дефіциту, якою с нерентовність державних підприємств, зокрема залізниць. Відколи Перон викунів залізницю від британських компаній, він зробив їх приблизно тем партійних одиолуцій. Непорційно великий персонал, джерело дефіциту, вимагав радикальної редукції. Годі ї здійснити, не створивши нових варетатів праці, бо це було б негуманно і рішаче обжекло б ринок, спричинивши безробіття у проміслі. Тому залізниця с предметом безконечних студій.

Протягом першого року Онганія призерну дисципліну праці, усуваючи таким способом оди с слабких місць аргентинської економіки.

За перонівських часів портів робітників одержали абсолютні привілеї, якими до того ж безоглядно надуживали. Вони заробляли неспівмірно багато і самовільно зволікали с вантажанням та розвантаженням кораблів. Не диво, що портіві оплати в Буенос Айресе побилі світовий рекорд, підвищуючи ціну імпортованого товару та знижуючи ціну експорту. Ніякий дотеперішній президент не насмілюва зачепити ту «свещенну корову», яка могла розкохувати на демагогічну підтримку опозиції і, крім того, Міжнародного Об'єднання Трайбпортів Робітників. Шойно Онганія оздоровила портіві відносини, с наявною користю для економіки, наразившись на — зрештою дуже короткий — бойкот аргентинських кораблів у деяких закордонних пристанях.

Прикро билла по економіці також самовільні страйки, що їх розполітиковані юніі переводили часто с наявно політичних мотивів — домагаючися повороту Перона. Під час одного такого страйку вони окупували фабрики і навіть брали директорів як заручників. Ілія поважно обизив свій авторитет, толеруючи такого роду анархію.

Перонівська Генеральна Конфедерация Праці дала повну підтримку перевороту 28 червня 1966 р., не зв'язуючи на виразно проробітничу політику Ілії, але згодом виїшла у конфлікт з Онганією. Вона кинула йот провокативний виклик, проголосивши загальний страйк у лютому ц. р., саме в час, коли до Буенос Айресе з'їхалися на 3-тій Надзвичайну Міжамериканську Конференцію всі міністри

Ф. Лукіянович

НЕЗАБАРОМ: БИСТРОІЗНІ ПОТЯГИ

Бистроізнний потяг «Гікарі», що по-апонськи означає «світло», вирушив у першу свою їзду в квітні 1965 р. і віддаль 320 миль між Осакою і Токіо проїхав точно за три години, враховуючи зупинки. На рівній трасі потяг досягав швидкості 160 миль на годину. «Гікарі», керований із Токіо електронічною централею, всі влаштування мав спеціального виробу: новий напіс із новими мостами та тунелями, спосіи рейки, повітронепроникальні вагони.

У ЗДА, внаслідок великих просторів, конкуренції літаків, автобусів, приватних авто та вимог професійних спілтов, особові потяги приносять дефіцит. А в густозаселеній смугі між Вашингтоном і Бостоном для літаків це закоротка віддаль при кількох зупинках, їздаж автобусом забирас забагато часу.

Дві компанії

Управу двох залізничних компаній прийшли до висновку, що коли взагалі пасажирські потяги можуть мати майбутність, то тільки бистроізнні. Власником траєї від Вашингтону до Нью-Йорку с Пенсильвська залізниця, а від Нью-Йорку до Бостону Ньюйоркська. У ЗДА, за винятком одної вузкоколійної залізничі, всі інші — приватні підприємства.

Отож обидві компанії рішили вжити відповідних заходів: Ньюйоркська замовила льякомотиви с турбіновими моторами на бензині і посилює напіс, а Пенсильвська ухвалила вхласти в проект 45 мильових долярів. Рівночасно із замовленням 50 спеціальних вагонів с чотирма електричними моторами в кожному, ведуться роботи над посиленням напісу. Замість рейок довжиною на 39, сніт, укладається епосні с чверть млі довжини.

Пробна їзда

У другій половині травня на трасі між Нью-Брунсуіком і Трентоном довжиною 21 миль, прошумів бистроізнний потяг, покритиш ті відстані за 11 хвили. Стукіт коліс чути було тільки при розгомі. Телеграфічні стовпи минали так швидко, що здавалось частоклоном. Машиніст сів і висів с льякомотивів у білих рукавичках та в краваті.

Компанія сподівалась, що восени цього року вдасться налагодити регулярний рух швидкоізнних потягів між Філадельфією та Нью-Йорком (90 миль). Їзда триватиме довше від лету літака, але, врахувавши час їзди до і з летища, їзда потягом опондіт від 30 до 60 хвилин. Цим компанія залізничі сподівалась побити літак і автобус.

Перспективи та професійки

Перед замиряючим залізничним пасажирським транспортом ЗДА відкриваються нові можливості. С всі дані на те, що приклад Японії знайде широкое застосування не тільки у ЗДА, але й у всьому світі.

Треба тільки, щоб залізничні професійки — а с їх всіх 12 — зрозуміли, врешті, що їдеться тут не тільки про вищу платню, а й про життєздатність оди із дуже важливих ланок транспорту.

Над столицею Південного В'єтнаму

В'єтнаму ставалася нова трагедія: великий американський авіаційний літак, що був на службі війська, зударився в повітрі зночі с вільзовим стежним літаком. Всі шість членів залогі вантажного літака зтегнули, а два члени залогі стежного літака встигли вискочити с парашутами перед тим, як обидва літаки розтопились, впавши на землю.

Леся Лисак

ПРАВА РУКА

Вона виросла в часах американської депресії і знала, що таке безробіття та нестатки. Коли їй було чотирнадцять років, вона носила на базарі важкі коші с яриною і овочами, заробляючи два с половиною долари на тиждень. Вона працювала десяти-родин денно, єдиним вільним днем для неї була неділя. Вона мусіла працювати, бо батько помер, мати була хвора, а вдома було ї троє молодих дітей. Мабути, тому пізніше ніяка праця не видавалась їй надто важкою і ніякий заробіток надто малим. І мабути, тому вона стала згодом не-долюбляти молодих людей, які шукали легкої та найкраще платної праці.

Можливо, ці її особисті погляди не мали б ніякого значення, якби минулого року не захворіла її сестра Іванна і якби вона не зламала собі правої руки. Бо двадцять років вони спільно провадили невеличку крамницю с керамічними виробами і скляним посудом. В різдвяний час, коли торги були більші, вони наймали для помічч двох продавців, а так цілий рік самі давали с усім раду. Але коли вона зламала руку, а Іванна опинилася в шпиталі, тоді стала пекуча потреба в поміччю. Потрібні були пара молодих здорових рук і, як казала Іванна, «трлова на карку».

Марта дала до місцевої газети оголошення, що шукує робітника, але охочих багато не знайшлось. Вона вибрала того, хто видався їй найбільш підходящим. Однак, по кількох днях прийшли розчарування: молодий чоловік був страшенно неуважний і безмежно лінійний. Його праця не варту була навіть «прегнни» того, що Марта згодилася йому платити. Вона злізнула його і прийняла іншого, але с тим було ще більше морьки. Він або співзавося до праці, або ївоєсь не «приходив». Нарешті, заявив, що як не дїстася піднятиши — поїзине працю. Піднявши Марта не могла дати, бо прибуток с крамниці були невеликі.

По нїм прийшов третій, який обкрдав її. Потім четвертий, який не крав, але був нестерпно аргатний: він сїдав на ї-крісло, простягав ноги на її львовому столі і курив цигарку так, ніби зовсім ї не замічав. Коли Марта сказала, що їй це не подобається, він засміявся цинічно і вишшов, тріснувши дверима.

Два наступні теж не згоріли місяці — вони знайшли собі працю у фабриці, де платили більше. Марта прийшла до прикрого висновку, що в теперішніх, часах, неможливо знайти доброго робітника за поміркованою платню. І тоді вона вирішила сама виконувати всю працю. Але це їй не вдалося: зламана рука, хоч нібито загоїлась, проте втратила свою силу. Марта переконала с цюмо, коли важка скринька виховнувала їй с рук, і побита кераміка спричинила поважну втрату. Тоді вона ще раз дала оголошення до газети

— і чекала на нового помічника.

Ранком прийшов височезний молодий чоловік. Це був майже вельетень. Коли він вивисився апляцію, виявилось, що він важить точнісінько вдвоє більше, як Марта, що йому двадцять років і що він дав-таки вчився в університеті.

Марта змусила себе до формальної, не зовсім щирої умішки.

— У вас, хоч неакінчена, але висока освіта, — сказала, — а мені треба робітника для фізичної праці.

— Це в порядку, — сказав лагідним голосом вельетень. — Я не боюся і не соромлюся фізичної праці. Зрештою, я про це знав с вашого оголошення.

— Я не с змозі вам багато платити, — сказала Марта вже сердечніше і с дрібною довірою.

— Ви напевно платите стільки, скільки платять в інших крамницях, — відповів він спокійно.

Він дивився Марті просто у вічі. У погляді була щирість. Марта відрухою простягнула до нього руку і сказала коротко:

— Ви прийняті, Григоре. Він сказав «дякую» і мідно потиснув її долоню. Слаба рука заболіла, Марта алежка скрикнула, і він думав, збентежився.

— Мені дуже прикро, — сказав. — Це сталось мимо-волі.

На устах Марти була вже не формальна, а тепла людська усмішка.

— Ви не могли знати, що у мене була зламана рука. Минуло кілька тижнів, а Марта все ще не вірила, що їй вдалось знайти доброго помічника. Він дивлявся на працю раніше, за неї, і маршував ані хвилини часу. Він ставився до всього так дбайливо, начебто це було його, а не Мартинє добро. Йому не треба було, пригадувати, що треба зробити: він думав і, за неї і, за її справу. Таких робітників називають «ідеальними».

Марти часами приходило думка: чи він справді реальна людина, чи випад її фантазі.

Одного ранку, Григор, по-дзвонив, що до праці не прийде, бо захворів. Він не приходив три дні. Марта пригадала собі «хворобу» попередніх помічників, — це означало, що вони шукають кращої праці. Їй було прикро. Воноло не так те, що втрачає доброго робітника, як те, що він так само нещирий, як усі інші. Але на четвертий день Григор прийшов. І тоді Марта відверто сказала йому про свої сумніви.

Вельетень заперечливо хитнув головою:

— Я не міг би залишити вас самої. У вас же ж є ще й досі ліва рука.

Він підійшов до скринь с товаром, нагороджених підстїною, і почав їх мовчки розпаковувати. А Марти спало на думку, що він тепер для неї такий же цинний, як колись була її здорова права рука...

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОУ

«Не дам, — сказав, — а як відбиратимете, тоді за себе не ручуся». Позбїгалися люди. Пан «пшодовник» зняковів, бо де ж у «демократичній» державі та ї забороняти газети, видані в «їхньому» Львові. Але такі заарештували Трохима за «погрозу босвим об'єктом»...

А як вели вже Терентія в арешт і жінка голосила — він гукнув до неї через плече, щоб усі чули: — Не журись! Вони мені нічого не вдіють. Я ж читати вмію!...

Волинь росла. Росли села, хутори. Росла на очах і визрівала вся селянська маса. Ріс увесь народ.

Міста на Волині визріли раніше. Ці ж міста і стали осередками відродження Волині. Вони, зі своїми старими міщанськими родами, які швидко зукраїнізувались, і с свідомою інтелекцією, стали родючим полем нового покоління.

Безперечно, тут великий вплив мали дві сили, що взяли Волинь «у перехресний вогонь»: придніпрянці, що залишилися тут після упадку української держави, і — Галичани.

Осередками виховання молоді стали три українські гімназії — в Луцьку, Рівному і Крем'янці, а згодом і духовна православна семінарія, також у Крем'янці.

Більше українських середніх шкіл для широкої Волинської землі поляки не дозволіли.

Біля гімназії і семінарії в Крем'янці зосередились усі заінтересування свідомої української інтелігенції. Коли поляки злізківдували «Просвіту» та інші культурні установи — ці школи отали подекуди культурними вогнищами, біля яких гуртувались свідомі працівники і, разом с учительським складом, творили ядра культурної, освітньої й освідомлюючої праці.

Гімназія була заложена ще за Української Держави, у вісімнадцятому році. Поляки боялись її замкнути. В пам'яті це стояв ряд повстань проти поляків у дев'ятнадцятому і двадцятому роках. І в цю гімназію посунула молодь міщанських родів, сюди рухнула молодь із містечок, сіл. Двадцять років — це розквіт крем'янецької гімназії, яка гуртувала біля себе сотні нашої молоді і виплекувала їх у свого дусі. Тридцять років — це повільний її упадок під тиском поляків. У тридцять восьмью році, всупереч усім протестам, її таки замкнули.

Але гімназія встигла своє зробити. Вона послала у широкий світ кілька сотень молодих людей із новим обличчям, які розсіялись по всій Волині, розносячи с собою посмак відродження.

СОЮЗІВКА

ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЧЕРВЕНЬ 1967

Ч. 2.

ЛІТНЯ КУЛЬТУРНА СТОЛІЦЯ

„Що нового в новому сезоні?”

В одному з своїх фелетонів Ікер назвав Союзівку „літньою столицею еміграції”, і це, як нам здається, не пустопорожня фраза чи літературне переборщення: це так дійсно. У той час, коли в усіх інших і менших наших скупченнях літнім усяке громадське, культурне чи товаришеске життя досліно замирає, — тут, на Союзівці, воно процвітає, кипить і клекоче бурхливим гірським потоком.

Вистане кинуті очок на багату „Хроніку подій” за минулорічний сезон, надруковану в нашій сторінці „Союзівка” ч. 1, щоб мати уявлення про те, що тут діється в повному сезоні та й поза сезоном!.. Конвенції, з'їзди, товариські зустрічі, родинні свята, концерти, імпрези, літературні вечори, лекції, доповіді, курси, мистецькі виставки й покази Народного мистецтва, спортивні змагання, щорічний конкурс-вистав мистецтва Союзівки, — і так без кінця.

Серед цієї різноманітної активності на перший план, звичайно, висуваються суботні концерти імпрези, у величній, прекрасно розмалованій мистецтвом Е. Козаком концертній залі „Веселки”, до яких-то Управа Союзівки старанно притягує наші найкращі таланти, так солісти, як і хорова-вокальні, театральні, танцювальні чи інші ансамблі. Такі імпрези, а потім заборони після кожної з них, притягають велику кількість людей, не тільки гостей Союзівки, але й літників із ближніх і дальніх околиць, зокрема багату молодь.

В минулому році Управа Союзівки впровадила цікаву новинку — недільні вечірні імпрези, призначені не так для масової, як радше для вибраної публіки. Відбулися два літературні вечори — Оксана і Ярослава Рудаківичів та М. Понеділка і Ів. Керницького, капітан Микола Кравців читав доповіді і показав кінофільм про Віську Академію у Вест-Пойнт, а парох Союзівки, о. Любомир Гузар, доповідав про 2-й Ватиканський Собор.

Дуже оригінальними були мистецькі покази творчості наших майстрів, як Яків Гніздовський, Любослав Гуцалюк, Едвард Козак-Еко і Олександр Климко, отримані здебільшого з виставками їх картин. Кожний з мистців на очах публіки демонстрував зразки своєї майстерності в процесі творчості і давав при цьому відповідні пояснення глядачам (чи слухачам).

Після такого показу-лекції відбувався, звичайно, льосування картин, що їх

Відаючи Союзівку під час т. зв. вікендів весною ц. р. стали наші гості чи привабливі відвідувачі часто ставити управителям цієї оселі УНСОУ таке запитання. Звичайно, управа Союзівки докладно всіх старань і не пожаліла коштів на те, щоб і в цьому сезоні уприснити й урізноманітнити своїм гостям вакаційне дозвілля. Заплановані нові й цікаві атракції-розваги, зокрема, коли йде мова про суботні й недільні культурно-мистецькі імпрези, що відіграють, як досі, великою популярністю серед вакаційної публіки.

„Як у минулому, так і в цьому році літньому сезоні наша ставка на молоде покоління, — кажуть управителі Союзівки, пп. Д. Свободя і В. Квас. — Нашим бажанням є ознайомити вакаційну громадську молодіжну аудиторію з мистецтвом, так солістами, як і мистецькими колективами, а передусім, з найкращими талановитими групами із США і Канади. З тією метою Управа Союзівки вже за контрактувала на 5 серпня ц. р. знаменитий танцювальний ансамбль „Шумка” з Едмонтону, Канада, під мистецьким керівництвом п. Честера Коца.

„Якщо йде мова про солістів, що виступатимуть під час наших суботніх імпрез,

малярської творчості мистця Михайла Мороза. 22-го травня почалися і продовжувалися цілий тиждень річні наради Головного Уряду Українського Народного Союзу. В дні 28-29 травня відбувся тут 12-й Делегатський З'їзд Українського Лікарського Товариства (ЛКТ), 10-11 червня влаштували на Союзівці свою Товариську Зустріч бушів професори, учениці й учні середніх шкіл міста Тернополя. В дні 17-18 червня відбувся тут „Величавий Союзівський День”, організований Відділами УНСОУ та Пенсильванської Округи. 18-го червня розпочався на Союзівці 5-й центральний курс секретарів і організаторів УНС і тривав упродовж тижня. 24-го червня відкрився тут Дитячий Літній Табір (для дітей) та й офіційно почався літній вакаційний сезон.

Крім цього, у місяці червня відбулося двос весіль: Олександр Пашак та Микола Трач і Христі Чорної та Богдана Мискова.

Від першого року існування відпочинкової оселі „Союзівка” подбав УНСОУ про те, щоб на ній були різні спортивні устаткування для нашої молоді. Вже тоді мала „Союзівка” один тенісний корт (глиняний), одно відбивавкове поле та купальний басейн меншого розміру. Крім цього, завдяки своєму подорожню „Союзівка” була від початку спортивною базою для своїх гостей. Вони тут відпочивали постійно прогулянки в гори, а зимою на схилах гір цієї оселі виправляли гості — початуючи, або менші досвідчені льстець іду на льотках. Гості радуються теж з'їздами на саночках із численних схилів „Союзівки”. Любітелі льодового спорту користуються із просторих „Союзівки” і нерідко можуть похвалитися імпульсивним здобутком — рогатим оленем.

Спортивні споруди на „Союзівці” дуже швидко збільшувалися, що дає наші молоді нагоду виправляти різні види спорту. Побудовано біля „Веселки” великого розміру олімпійський плавальний басейн, другий менший басейн для дітей, та окремий, середнього розміру басейн біля будинку „Львів”, в якому провадити літній час діти на таборах та молоді на курсах українознавства. Нижче олімпійського басейну побудовано чотири тенісові корти, а ще нижче цегляну площу, засіяно травою і поставлено ворота футбольного грища. Аматори настільного тенісу мають столи і закриті приміщення під терасою союзовської пляжі.

Так розбудована для спортової активності гостей „Союзівка” стала місцем цілого ряду традиційних вже спортивних імпрез. Тут проводиться Карпатський Лещетарський Клуб з Нью-Йорку тенісної першості Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбуваються щороку в кінці тижня, заплановані з Дієм Праці. Тут теж проводиться КІМ і СУАСТ свої міжклубові та індивідуальні тенісні змагання, які завершуються з дивом любителів тенісу на першості УСЦАК. Рівночасно із тенісними першостями проводять Українська Спортсменська Централі Америки і Канади змагання плавців з перших українців Америки і Канади у відповідних вікових групах. На цьому ж олімпійському басейні влаштовує теж КІМ і СУАСТ плавацькі першості Скоду ЗДА.

Традиційними стали вже теж щорічні змагання відвідувачів за мандрівні чаші „Союзівки”, які вміє карти виграти. Взагалі, має нагоду представити себе з найкращого боку.

Потім, звичайно, приходить черга на даму, яка представляє себе в подібній спосіб: чи вона пані чи пані, самітні чи розведені, або чоловік працює і не міг прийти разом з нею на Союзівку. Повинна також надіти, яких спортів уживає, чи грає на якомусь інструменті, чи тільки людям на нервах і т.п.

Після такої презентації, цих двох свіжознайомлених сидять разом при одному століку і під ту саму парасольку, джентльмен фіндує собі кока-колу і морозене, або вона йому, або платять обоє того коудра на-половину. Так починається отой зв'язок досі самітних душ, зв'язок, який хто-зна, чим може закінчитися... Може ще одним весіллям на Союзівці!

Всі стали і нестали бувальці Союзівки знають, що тиждень на цій нашій оселі починається оригінальною імпрезою товаришеского характеру п. н. „Будьмо знайомі”, що відбувається кожного понеділка ввечері, на платформі коло клубу „Веселка”. Взагалі, треба підкреслити позитивний факт, що на Союзівці всі партії — політичні, календарні, зустрічальні і т.п., тримаються однієї спільної платформи, то значить — танцювальної.

Вечірка „Будьмо знайомі” відіграє чималою популярністю серед вакаційної публіки, хоч і чує в минулому року деякі критичні голоси про неї. Звичайно, ніщо не критикував ведучий програму артист чи ідейного, так сказати, заложника імпрези — знайомих тільки гостей з друзями. Критика й застереження стосувались радше самої форми чи способу знайомлення учасників зостей. Цікаве, що критичні голоси підносились переважно з жіночого боку. Так, наприклад, одна панна, яка відвідує Союзівку вже понад 15 років, заявила таке:

— Ов-ва! Що ж то мені за таке „Будьмо знайомі”, коли я досі з ніким ближче не познайомилася?.. Ніби — пізнала всіх і нікого! А навіщо мені всіх знати?.. Я хочу пізнати когось одного, але відповіли мені:

У зв'язку з наведеним фактом виникає питання, чи не варто зреформувати нашу „Будьмо знайомі”, замінити його на товаришеску імпрезу, присвячену повністю забуленим українським думам, або самітним паням і панам, які щиро бажали б позувати ерести тієї самотності, ніби чиряка на спілці, — дорігати на цьому слові. Тоді, звичайно, наночки

з канцелярії мусіли б заздалегідь виготовити й чітко переписати на машинці два списки: самітні жінки і такі ж джентльмени. Ведучий програму артист (чи артистка) виходили б на платформу з такими списками і в поазбучному порядку зачитали б знайомих самітні душі в такий, наприклад, спосіб:

— Ось, під цією парасолькою, сидить пан такий і такий, років стільки і стільки, професія така і така, парубок, чи вдовець, або лише жінку в Старім Краю, марка автомобіля така і така, число ліцензії таке і таке, і т.д. В цьому місці викликаний мусів би вийти з-під парасолі і показатися людям під світлом, — що він сам собою представляє? Коли він спортовець, той покаже свою мускулатуру, якщо грає в бейсбол, може собі махнути пауро разів макогоном, а коли грає в карти, то той покаже

Рома Романук — Мисс Союзівка на 1967 рік

СПОРТ НА СОЮЗІВЦІ

Від першого року існування відпочинкової оселі „Союзівка” подбав УНСОУ про те, щоб на ній були різні спортивні устаткування для нашої молоді. Вже тоді мала „Союзівка” один тенісний корт (глиняний), одно відбивавкове поле та купальний басейн меншого розміру. Крім цього, завдяки своєму подорожню „Союзівка” була від початку спортивною базою для своїх гостей. Вони тут відпочивали постійно прогулянки в гори, а зимою на схилах гір цієї оселі виправляли гості — початуючи, або менші досвідчені льстець іду на льотках. Гості радуються теж з'їздами на саночках із численних схилів „Союзівки”. Любітелі льодового спорту користуються із просторих „Союзівки” і нерідко можуть похвалитися імпульсивним здобутком — рогатим оленем.

Спортивні споруди на „Союзівці” дуже швидко збільшувалися, що дає наші молоді нагоду виправляти різні види спорту. Побудовано біля „Веселки” великого розміру олімпійський плавальний басейн, другий менший басейн для дітей, та окремий, середнього розміру басейн біля будинку „Львів”, в якому провадити літній час діти на таборах та молоді на курсах українознавства. Нижче олімпійського басейну побудовано чотири тенісові корти, а ще нижче цегляну площу, засіяно травою і поставлено ворота футбольного грища. Аматори настільного тенісу мають столи і закриті приміщення під терасою союзовської пляжі.

Так розбудована для спортової активності гостей „Союзівка” стала місцем цілого ряду традиційних вже спортивних імпрез. Тут проводиться Карпатський Лещетарський Клуб з Нью-Йорку тенісної першості Української Спортової Централі Америки і Канади, які відбуваються щороку в кінці тижня, заплановані з Дієм Праці. Тут теж проводиться КІМ і СУАСТ свої міжклубові та індивідуальні тенісні змагання, які завершуються з дивом любителів тенісу на першості УСЦАК. Рівночасно із тенісними першостями проводять Українська Спортсменська Централі Америки і Канади змагання плавців з перших українців Америки і Канади у відповідних вікових групах. На цьому ж олімпійському басейні влаштовує теж КІМ і СУАСТ плавацькі першості Скоду ЗДА.

Традиційними стали вже теж щорічні змагання відвідувачів за мандрівні чаші „Союзівки”, які вміє карти виграти. Взагалі, має нагоду представити себе з найкращого боку.

Потім, звичайно, приходить черга на даму, яка представляє себе в подібній спосіб: чи вона пані чи пані, самітні чи розведені, або чоловік працює і не міг прийти разом з нею на Союзівку. Повинна також надіти, яких спортів уживає, чи грає на якомусь інструменті, чи тільки людям на нервах і т.п.

Після такої презентації, цих двох свіжознайомлених сидять разом при одному століку і під ту саму парасольку, джентльмен фіндує собі кока-колу і морозене, або вона йому, або платять обоє того коудра на-половину. Так починається отой зв'язок досі самітних душ, зв'язок, який хто-зна, чим може закінчитися... Може ще одним весіллям на Союзівці!

Всі стали і нестали бувальці Союзівки знають, що тиждень на цій нашій оселі починається оригінальною імпрезою товаришеского характеру п. н. „Будьмо знайомі”, що відбувається кожного понеділка ввечері, на платформі коло клубу „Веселка”. Взагалі, треба підкреслити позитивний факт, що на Союзівці всі партії — політичні, календарні, зустрічальні і т.п., тримаються однієї спільної платформи, то значить — танцювальної.

Вечірка „Будьмо знайомі” відіграє чималою популярністю серед вакаційної публіки, хоч і чує в минулому року деякі критичні голоси про неї. Звичайно, ніщо не критикував ведучий програму артист чи ідейного, так сказати, заложника імпрези — знайомих тільки гостей з друзями. Критика й застереження стосувались радше самої форми чи способу знайомлення учасників зостей. Цікаве, що критичні голоси підносились переважно з жіночого боку. Так, наприклад, одна панна, яка відвідує Союзівку вже понад 15 років, заявила таке:

— Ов-ва! Що ж то мені за таке „Будьмо знайомі”, коли я досі з ніким ближче не познайомилася?.. Ніби — пізнала всіх і нікого! А навіщо мені всіх знати?.. Я хочу пізнати когось одного, але відповіли мені:

У зв'язку з наведеним фактом виникає питання, чи не варто зреформувати нашу „Будьмо знайомі”, замінити його на товаришеску імпрезу, присвячену повністю забуленим українським думам, або самітним паням і панам, які щиро бажали б позувати ерести тієї самотності, ніби чиряка на спілці, — дорігати на цьому слові. Тоді, звичайно, наночки

Українська громада в Кергонксоні

Мабуть не багатьом відомо, що у Кергонксоні, — довкола Союзівки, росте дуже швидко нова українська громада. Складається вона з громадян, що недавно чи кілька років тому поселилися тут на сталі, закупили доми на літні резиденції чи для готельного бізнесу.

Немає сумніву, що поштовх до тих поселень дала Союзівка, що стала центром українського життя в тій околиці, не тільки в літньому сезоні, але тепер уже впродовж цілого року. Тут не тільки відпочивають люди в часі літніх ферій, тут відбуваються професійні, регіональні чи товаришескі з'їзди, весілля, зустрічі, тощо.

В останніх роках вже не тільки українська громада користується приміщеннями Союзівки, але і дооклишні американські товариства, клуби чи політичні партії, що улаштовують тут свої сходини чи обіді.

Датою повстання громади треба вважати 11-го липня 1965 р., коли то відбулося на Союзівці перше зібрання сталих мешканців Кергонксону та околиці. Відразу, на першому зібранні, виникла думка заснувати українську греко-католицьку парохію. Літом каплиці Союзівки в часі погоди могла обслужити всіх вірних, що в часі Богослуження стоять під вільним небом. В часі дощу чи зими, церковні Богослуження стали проблемою, бо не було для них відповідного приміщення і відбувалися вони в малій залі „Веселки”, що призначена на мешкання для літніх працівників Союзівки і тимчасово перемінені в каплицю. Протягом останнього року не було однієї неділі, щоб у церкві не було яких 50-70 осіб. Тому комітет відразу став робити заходи заснування парохії.

Перші церковні збори відбулися 9 січня 1966 р., а вже 9-го травня 1966 року Преосвященний Йосиф Шмонюк, Владика Стамфордський затвердив парохію та назначив парохом о. Любомира Гузара. Границі парохії визначено на мапі і вона обіймає місцевості: Кінгстон, Кергонксон, Монтісело, Нью-Бург, Вікон, Покіпсі, Нью-Полц та ряд менших громад, що граничають з тими місцевостями.

Зайкорпоровано парохію в стейті 31-го серпня 1966 р., якраз в 50-літній інкорпорації греко-католицької дієцезії в стейті Нью-Йорк о. Петром Понятишином.

Церкву названо іменем Святої Трійці з огляду на те, що храмове свято припадає в традиційні зелено-святочні дні і в літньому сезоні. Про потребу церкви не було у нікого сумніву.

Союзівка з року на рік поширюється, мусить дбати про релігійну опіку своїх гостей, 5 миль від Союзівки оселі СУМА, ОДУМ, що також лілі старшими громадянами, численні літники в готелях, а далі стали мешканці парохії, що їх начислено 31 родина, 12 самітних, разом 116 осіб, в тому 42 дітей до 18 років. Кількість парохіян постійно зростає.

Вже другого липня цього року їх Експеленція Йосиф Шмонюк посвятить площу під будову та відправит торжественну Службу Божу, на котру запрошено дооклишніх священників та визначних громадян українських та американських кіругів, як і все українське громадянство.

Думаю, що треба згадати кілька слів про парохію нової парохії, який виказує невиспущу енергію та завзятість. Мимо того, що зв'язаний зі Стамфордською дієцезією, де є професором у коледжі, без огляду на завершення та сніжні бурі, о. Любомир Гузар не пропустив ні одної неділі, а часто з Кергонксоном їздить по парохіях з справами Церкви. Молодий віком, вихований в американській школі, добре володіє українською і англійською мовами. Знаменитий проповідник, його проповіді пристосовані до подій дня, одна краща від другої, а всі повні змісту і с напреду духового насолодою.

Коли тільки на Союзівці немає українських підприємств чи імпрез, кожна така нагоду використовують наші добрі сусіди-американці з місцевості Кергонксон і околиці, які дуже радо влаштовують у нас свої зустрічбенкеті, наради і т.п. При тому вони часто просять управителів Союзівки зорганізувати для них концертно-розважову програму і дуже з того вдоволені, коли в такій програмі є українські пісні й танці.

До таких успішних, добросусідських імпрез треба зарахувати бенкет на честь конгресмена Ресніка, що його влаштував у травні місяці на Союзівці клуб „Лайонс”. Щоб віддячитися Українському Народному Союзові і Союзівці за їхню гостинність, той самий клуб влаштував у концертній залі „Веселки” т. зв. „Українську Ніч”, тобто спільну зустріч своїх членів і членів Головного Уряду УНС. На цій зустрічі сказав слово про історію, культуру та вільно боротьбу української нації головний президент УНС, п. Йосип Лисогір.

НАША ОРКЕСТРА

На фотознімку оркестра „Амор” у повному складі, рахуючи зліва до права: проф. О. Омеляський, В. Гентши (сидить з акордіоном), І. Раковський (з басом), В. Павлів (сидить з буюном), А. Романенко, Б. Коляджан (з буюром) і А. Черненко.

Важко було б уявити союзовіку без тієї знаної й популярної оркестри „Амор”, з її солістом-співаком, Ігорем Раковським, які три рази в тиждні — в п'ятницю, суботу і неділю, розважають наших гостей улюбленими мистецтвами, пригравачи до танців. Танцювальні забави під зоряним небом Союзівки, простора, відкрита платформа коло клубу „Веселка”, мають вже свою славу і притягають сюди багато любителів танців з ближніх і дальніх околиць. — розуміється, передусім нашу молоді.

Панай

СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО

ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ КОМІСІЇ СКУВС

Комісія (СУСТА) Світового Конгресу Українського Вільного Студентства з гостями Любомиром Жилою, головою СУСК-у, та Сигеном Гановським, головою ЦЕСУС-у, на Конференції СУСТА у Вашингтоні в квітні 1967 р. Зліва: Любомир Жила (голова СУСК-у), Богдан Футей (голова Комітету СКУВС), Сиген Гановський (голова ЦЕСУС-у), Богдан Сацюк (голова СУТА і член Комісії) та Ігор Чума (член Комісії та зв'язковий від УКА).

Бюфало. — 27 травня 1967 р., в приміщенні Бюфало-Університету відбулися перші наради Комісії для скликання Світового Конгресу Українського Вільного Студентства. На засіданні Комісія вирішила, що Світовий Конгрес Українського Вільного Студентства відбуватиметься в Нью-Йорку в липні 11-го і 12-го листопада 1967 р. в одному із університетів міста Нью-Йорку. В найкоротшому часі Організаційна Комісія СКУВС виготовить комунікат про точний час, місце та завдання Світового Конгресу.

Відносно загальної програми Конгресу, Комісія вирішила, що вона буде складатися з двох частин: програмової та організаційної. У програмовій виходитимуть дві доповіді: про стан та проблеми українського студентства в Україні і про стан та проблеми українського студентства у вільному світі. Крім цього буде ще призначено 10 хв. кожному годю центрально-го чи крайового союзу на інформативну доповідь, в якій даний голова з'ясує організацію, завдання та працю свого союзу.

Ще перед Конгресом вийде брошура конгресових матеріалів, підготовкою і виданням якої займатиметься фінансова Комісія. Проект брошури виготовить П. Дорожницький і на наступному засіданні Комісії подасть його до розгляду її членам у Філадельфії — 1-го і 2-го липня під час Конгресу СУСТА.

З огляду на логічну пов'язаність функцій, рішення перейменувати Видавничо-Інформативну Комісію на Видавничо-Фінансову. Вона мала б виготовити на Конгрес проект видавничої діяльності ЦЕСУС-у і бюджет на його реалізацію.

С. Гановський, голова

Склад уступаючої Управи СУСТА:

Президент — Богдан Сацюк, Іллінойський Університет, секретарка — Ліда Саварин, Іллінойський Університет, скарбник — Роналд Едуард, Іллінойський Університет. Виспівачі: Організаційні справи: Юрій Тарасюк, Огайо стейт Ун-т, Культурноосвітні справи: Андрій Масюк, Ла Сал Коледж, Зовнішні зв'язки: Лариса Янів, Католицький Ун-т Америки. Преси та інформації: Люба Ковалишин Ратгерс Ун-т, Справ ФКУ: Марія Хемич Колумбійський Ун-т, Середньоскопських справ: Андрій В. Чорнодольський Мерілендський Ун-т, Редактор „Горизонтів": Олена-Гікава-Сацюк, Іл. Ун-т, Редактор „Студентського Слов": Люба Ковалишин, Комісія СУСТА для СКУВС: Голова: Богдан Футей, Члени: Ігор Чума, Богдан Сацюк.

Програма 9-го Конгресу СУСТА у Філадельфії

СУБОТА, 1-ГО ЛИПНЯ

“Constitution Room”, Sheraton Hotel, 1725 J. F. K. Boulevard, Philadelphia, Pa.
10:30 Регістрація і перевірка мандатів;
12:00 Обідова перерва;
1:00 Відкриття Конгресу;
Вибір Президії Конгресу;
Прийняття порядку нарад;
1:30 Усні і писемні привіти;
2:00 Доповіді: проф. д-р Володимир Кубійович, головний редактор Енциклопедії Українознавства — „Завдання українського студентства на американських університетах”; проф. д-р Омелян Прицак, професор лінгвістики та тюркських мов Гарвардського Університету та голова Наукової Ради ФКУ — „Реальність Катедри Українознавства”;
3:00 Вибір конгресових комісій: номінаційна, резолюційна, статутна, комісія перевірки протоколу;
3:30 Звіт уступаючої Управи СУСТА, Звіт Контрольної Комісії, Дискусія над звітами, Удільнення абсолютної;
5:00 Реферування і дискусія над слідуючими справами: Фонд Катедри Українознавства — мгр. Степан Хемич, президент ФКУ „Горизонти” — мгр. Олена Гікава-Сацюк, головний редактор „Горизонтів”;
9:00 Конгресовий бал,
“Hall of Flags”, Sheraton Hotel
1725 J. F. K. Boulevard, Philadelphia, Pa.
Оркестра Юліана Сухара.

НЕДІЛЯ 2-ГО ЛИПНЯ

“Constitution Hall”, Sheraton Hotel
9:00 Богослуження;
10:00 Праця конгресових комісій, засідання комісії для Світового Конгресу Українського Вільного Студентства;
12:00 Обідова перерва;
2:00 Реферування і дискусія над підготовкою Світового Конгресу Українського Вільного Студентства — мгр. Богдан Футей, голова Організаційної Комісії СКУВС;
3:00 Звіт комісії перевірки протоколу і статутної комісії, дискусія над звітами;
3:30 Звіт номінаційної комісії;
Вибір Керівних Органів СУСТА;
7:00 Товариська Зустріч (вечірка) відбудеться в домі „Тризуба” пісні, танці, багато несподіванок!

ПОНЕДІЛОК 3-ГО ЛИПНЯ

Домівка „Тризуба”.
10:00 Засідання Управи СУСТА з участю членів Контрольної Комісії і Товариського Суду;
Засідання Редколегії „Горизонтів”;
Обласні наради клітин СУСТА для запланування спільних імпрез і акцій;
12:00 Обідова перерва;
1:00 Організаційні семінари;
2:30 Звіт резолюційної комісії, прийняття резолюцій;
3:00 Закриття Конгресу.

Христина Майнич (УСГ Філадельфія) тішиться однією з афіш, що вона розмалювала на Дев'ятий Конгрес СУСТА

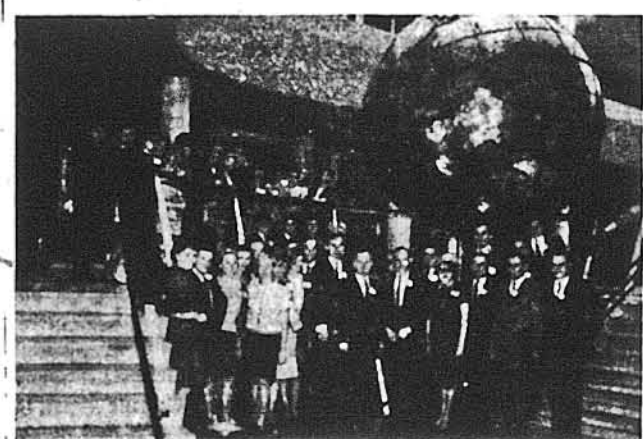
Любомир Жила (ліворуч) голова Союзу Українських Студентів Канади (СУСК) та Богдан Сацюк, голова Союзу Українських Студентів Товариств Америки (СУСТА), подають собі руки під пам'ятником Т. Шевченка під час Конференції СУСТА у Вашингтоні, на знак співпраці цих двох союзів тепер та в майбутньому, в рамках світової федерації українського студентства.

РЕЗОЛЮЦІЯ

Учасники Організаційної Конференції СУСТА і СУСК, присвяченої Світовому Конгресу Українського Вільного Студентства, зібрані 1-го і 2-го квітня 1967-го року в Джорджтаунському Університеті у Вашингтоні, засуджують стан русифікації і нищення української культури в Україні, а особливо арештування, тасне судження і гостре покарання довголітніми ув'язненнями десятків українських письменників, літературних критиків, викладачів університетів, молодих науковців дослідників, студентів та інших культурних діячів Києва, Одеси, Львова, Луцька, Івано-Франківська і Тернополя.

Це явне і брутальне порушення особистості і академічної свободи, задокументоване в американській та європейській пресі, повинно бути засуджене академічною спільнотою вільного світу.

Союз Українських Товариств Америки (СУСТА) Союз Українських Студентів Канади (СУСК) Представники Студентської Секції Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево” Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) Товариства Українських Студентів Католиків „Обнова”.

Спільна фотографія з Конференції, присвяченої Світовому Конгресу Українського Вільного Студентства, що відбулася в Джорджтаунському Університеті у Вашингтоні 1-го і 2-го квітня 1967 р.

РІК XV. СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО Ч. 3. (101)

STUDENTS WORD

Редагує колегія в складі: гол. редактор — Люба Ковалишин; члени — Христина Гордіска, Іня Гікава, Тана Шумська.

54 East 1st Street, New York, N.Y. 10003

Инж. Методій Борецький

УНІВЕРСИТЕТСЬКІ СТУДІЇ ТЕХНІЧНИХ НАУК

Технічні науки звичайно можна поділити на інженерні і неінженерні. До інженерних студій належать ті науки, які крім технічно-теоретичного знання вимагають ще його практичного застосування. Неінженерні технічні студії є ті, які займаються ґрунтовним вивченням теорії технічних предметів.

До інженерних студій або фахів належать такі відділи: будівельний, електричний, електронічний, аеронавтичний, механічний, металургічний, механічно-індустріальний, матеріальний і хімічний. До такого поділу можна вчислити також архітектуру і прикладну механіку. До технічних неінженерних студій або фахів належать математика, фізика і хімія.

Учень середньої школи, т. зв. „гай скул”-у, якщо він планує по закінченні середньої освіти студіювати технічні науки, повинен:

1. В середній школі вивчати якнайбільше предметів з математики (алгебра, геометрія, тригонометрія і, якщо має можливість, диференціальна і інтегральна рахунки), природничо-технічні науки (фізика, хімія, біологія, зоологія, і др.), механічне креслення і чужі мови (особливо німецька!).
2. Основно повторити ті предмети, особливо математику, під час фері, безпосередньо перед першим роком технічних студій.
3. Переставити себе із середньо-шкільної методики вчення на академічний спосіб студіювання (в середній школі матеріал до навчання приготував учитель, а на університеті студент мусить сам це робити!).

Учень середньої школи повинен пам'ятати, що головними передумовами прийняття його на технічні студії є:

1. Успішність у середній школі (високі оцінки з предметів, особливо технічних!).
2. Відповідний підбір предметів у середній школі (серія технічних предметів).

Коли учень закінчить середню школу, він повинен добре призадуматися над вибором своїх студій або фаху. Якщо його вибором будуть технічні студії, тоді він стане перед проблемою вибору наукової інституції технічних наук (університету, інституту або коледжу).

В З'єднаних Державах існує під оглядом якості велике зрізичування технічних інституцій. Одні стоять на високому науковому рівні, а другі на зовсім низькому.

Учні з пересічними або надзвичайними здібностями повинні вибирати тільки „акредитовані” університети, інститути, або коледжі, згідно їх технічні програми. Це означає, що вони повинні вписуватися тільки до таких університетів, інститутів або коледжів, яких технічні програми є визнані як задовільні такими установами, як Middle States Association of Colleges and Secondary Schools (MSACSS), або Engineers' Council for Professional Development (ECPD). Адреса останньої: 29 West 39th Street, New York, N.Y. 10018.

Якщо молода людина з пересічними здібностями сповнить вище наведені передумови, вона напевно може числитися на успіх. Технічні студії є нелегкі, але можливі до здобуття пересічними студентами. Хоч здобути технічні студії адмагас максимальних зусиль, то за те особиста сатисфакція і матеріальна винагорода є в прямій пропорції до тих зусиль. Чим більші намагання, тим більші і кращі висліді. І про це потрібно завжди пам'ятати!

Lafayette College, Easton (1936);
Lehigh University, Bethlehem (1930);
Pennsylvania Military College (1954);
Pennsylvania State University, University Park (1919);
University of Pennsylvania, Philadelphia (1930);
University of Pittsburgh, Pittsburgh (1923);
Swathmore College, Swathmore (1936);
Villanova University, Villanova (1922).

New Jersey:
Fairleigh Dickinson College (1929);
Newark College of Engineering, Newark (1936);
Princeton University, Princeton (1932);
Rutgers University, New Brunswick (1936);
Stevens Institute of Technology, Hoboken (1936).

Цілі технічні студії можна поділити на три стадії. Першою стадією являються основні студії, після закінчення яких одержується науковий ступінь „бакалавра наук” (Bachelor of Science Degree). Друга фаза студій являється ступенем „магістра наук” (Master of Science Degree). Третя і остання стадія технічних студій завершується ступенем „доктора технічних наук” (Doctor of Philosophy). На деяких університетах існують також інші програми, які ведуть безпосередньо від початку студій до наукового ступня доктора філософії.

Одначе не всі ті наукові ступені є кінцевими для набуття фаху або одержання фахової праці.

В загальному, ступінь бакалавра наук є тою мінімальною вимогою до набуття професійного фаху чи професійної праці. Вимоги наукових ступенів залежать від роду праці або позиції і від роду професії. Якщо ж до закінчення студій являється заохочення технічних предметів на університеті, тоді йому потрібно як мінімум (звичайно) студіювати магістра наук, а то і доктора з технічних наук. Наприклад, хімік, наприклад, не може одержати доброї професійної праці, якщо він не має докторату з хімічної ділянки. Це так важливо. Винятки тут і там існують, і без другого і третього наукових ступнів професіоналісти здобувають незвичайні успіхи у своїй професії.

Коли молодий і не досвідчений студент знайдеться на „акредитованому” університеті, він повинен пам'ятати слідуюче:

1. Не чекати на готовий скопенований матеріал; бо його він не дістане; це треба зробити самому і робити це систематично.
2. Вивчати призначений матеріал послідовно і глибоко, коли інструктор або професор вимагає.
3. Пристосувати себе до нових обставин: виготовити відповідний розклад годин для навчання і його строго додержуватися.

Якщо молода людина з пересічними здібностями сповнить вище наведені передумови, вона напевно може числитися на успіх. Технічні студії є нелегкі, але можливі до здобуття пересічними студентами. Хоч здобути технічні студії адмагас максимальних зусиль, то за те особиста сатисфакція і матеріальна винагорода є в прямій пропорції до тих зусиль. Чим більші намагання, тим більші і кращі висліді. І про це потрібно завжди пам'ятати!

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ

запрошує Дружів Студентів та Українське Громадянство на

ДЕВ'ЯТИЙ КОНГРЕС СУСТА

1-го, 2-го і 3-го липня 1967 р., що відбудеться у Філадельфії, Пенсильвенія
SHERATON HOTEL — CONSTITUTION ROOM 1725 JOHN F. KENNEDY BLVD.

Регістрація: від 10:30 рано до 1:00 по пол.

ДОПОВІДІ НА КОНГРЕСІ ВИГОЛОСЯТЬ:

проф. д-р Володимир Кубійович,
професор Українського Вільного
Університету, та

проф. д-р Омелян Прицак,
професор Гарвардського Університету

КОНГРЕСОВИЙ БАЛЬ

SHERATON HOTEL — HALL OF FLAGS
1725 John F. Kennedy Blvd.

Початок в 9:00 годині вечора

ОРКЕСТРА ЮЛІАНА СУХАРА

Одяг вечірній.

ВІСТІ З ТОРОНТА

ЗІЗНІС. — Всеканадійський 3-й Концерт Українських Самостійників та його складових організацій відбувається 13-16 липня в Торонті та буде прохадити під знаменом 50-річчя української національної революції, 100-річчя Канади і 40-річчя існування СУС. Головними промовцями в з'їзді будуть: суддя П. Торсон, ред. Р. Стахивич та пані Савела Степанівна. Крім спільних сесій та окремих складових організацій в програмі з'їзду буде ахедити мистецька і розвагова частини.

В ПОШАНУ ПЕТЛЮРИ І КОНОВАЛЬЦЕВИ. — Становлення Української Православної Церкви св. Володимира відбувся 28 травня в катедральній залі Концерту, присвячений пам'яті Симона Петлюри і Євгена Коновальця. Концерт відкрив вступним словом п. М. Валер, слово про С. Петлюру вголосив п. І. Дубилко — голова Представництва В.О.УНР, а слово про Е. Коновальця — д-р З. Кавіш. У мистецькій частині участь приймали: Катедральний Хор під диригентурою Юрія Голови, Соція Сакко — сопрано, К. Брава — Кривуцька — рецитаті, І. Заїка — Восвода — бас баритон, Стефа Федчук — сопрано, П. Радко — тенор, Г. Ярошенко — баритон. Програма була на високому мистецькому рівні. Фортепіанний супровід виконували: Ф. Голіська і А. Ярошенко. Сцену оформляв І. Рудко.

ДИТЯЧИЙ КОНЦЕРТ. — відбувся тут в приміщенні Центральної Технічної Шко-

лий, п. І. Кузьмин і пані Я. Ломага.

ЧОЛОВІЧНИЙ ХОР „ПРОМЕТЕЙ“. — По вдалих виступах в Монреалі з нагоди 75-річчя українського поселення в Канаді, та на Світовій Виставці Експо 67, де хор завоював симпатії і серця не тільки монреальців, але і багатьох чужинців, своїми мистецькими виступами, брав участь в закінченні етнічного тижня в Торонті і Лондоні. Тепер хор наспівує свій знаменитий репертуар на пластинки, які появляться в скорому часі на ринку. 5-го серпня втретє виступить на Експо 67 в Монреалі.

ПО ВІДБУТТЮ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ на закінчення Тижня Етнічних Груп, голова відділу КУК — д-р О. Войко вручив мін. Гросманові „Енциклопедію Українознавства“ та „Раннє українське поселення в Канаді, 1895 до 1900“ д-ра Кисілевського. Участь українців в закінченні Етнічного Тижня треба назвати найкращою під кожним оглядом. Приятель українців мін. Гросман пригадав про неї в Онтарійському парламенті на поплудневому засіданні 29 травня. Його виступ за протоколом і поміщений в деннику Онтарійського парламенту. Вказуючи на всеобіймаючий зміст Енциклопедії та як прийшло до її видання, мін. Гросман покликався на слова у вступі до Енциклопедії відомого авторитета в славістичній проф. Ернста Дж. Сімсона, який писав: що це „величезний збір авторитетного джерельного матеріалу в англійській мові про Україну та її населення“, який ахмо та прозорукладений для тих, що ахочуть чогось довідатися, бо „найкращі традиції об'єктивного прослідження стали основою енциклопедії“. Існування такої праці не тільки додає вартості до ідентифікування України і її населення як нації, але поширяє горизонти знання в цій ділянці поважних науковців та великого числа англоговорящих людей, які ахочуть покористуватися її сторінками. Пояснюючи вартість другої книжки, мін. Гросман зупинився на особі її автора д-ра В. Кисілевського, який за словами проф. Сімсона є найкращим експертом знання етнічних груп в Канаді, працюючи 20 років у харак-

тері зв'язкового з етнічними групами та її пресою в Департаменті Державного Секретаря Канади та в Департаменті громадянства та еміграції. Книжки з дедикацією: Для Уряду Онтарію для відзначення сторіччя Канади — Комітет Українців Канади, Відділ Торонто — 27 травня 1967 р. Обі книжки були вручені начальникові законодавчої палати для уміщення їх в бібліотеці парламенту.

КАНЦЕЛЯРІЯ СУКВ. — Крайова Управа Союзу Українських Ветеранів, рішила відкрити з днем 5-го липня свою канцелярію в будинку при вул. 196 Бетгурс, біля вул. Квін, яка буде відкрита кожного дня від год. 8 рано о 5 веч. Офіційне відкриття її буде пізніше. Канцелярія буде мати постійну щоденну службу ветеранів та буде полагоджувати різні організаційні справи.

ЛІТНІ ТАБОРИ. — Майже всі наші молоді і інші організації влаштовують здебільша на своїх власних оселях літні виховно-відпочинкові табори, та стараться охопити найбільше число нашої молоді. Здається, що в нікого немає сумніву про вартість табору. Щиро радімо родичам в час зголошувати своїх дітей, щоб вони змогли бути враховані до відповідних вікових груп. Всі організації, що влаштовують табори, з свого боку докладають всіх зусиль, щоб діти мали все, що потрібно, щоб мали добрих виховників та батьківську опіку.

ЗЕЛЕНОСВЯТКОВІ ПОМИНКИ. — В зеленосвяткову неділю, 18-го червня Пресвященний Кир Ізидор в асистент численного духовенства відправив пахиду за впаших борців за волю України. Почесну сторожу коло символічної могили на цвинтарі Монт Гоу держали кадети летунського ескадрону ч. 283, Українського Відділу - Канадського Легіону, Українські ветерани та молоді організації СУМ і Пласт з своїми прапорами. Велике число молоді разом з своїми батьками належно віддали поклін тим, „що життя своє віддали за своїх друзів“. Глибоко патріотичну і змістову проповідь сказав о. д-р В. Ставіс.

В. Діюк

Шоарк, Н. Дж. В РОКОВИНІ СМЕРТІ С. ПЕТЛЮРИ

Рідна Школа при Парафії Української Права в славній Церкві Святого Вознесіння та Молодечої Організації Ю. ОДУМУ спільно відзначили пам'яті Національного Героя св. п. Симона Васильовича Петлюри, — Голови Директорії та Головного Отамана Військ Української Народної Республіки — Святом в 41-шу річницю його трагічної смерті.

28-го травня в церкві Святого Вознесіння о. протоієрей М. Харішак відправив Пахиду за спокій душі св. п. С. Петлюри. Учасери в церкві залі відбулася Академія на честь Голови Української Держави. По відігранні американського гімну, що його виконав на піанно одумівець Іван Черуєта, свято відкрив настоятель церкви о. прот. М. Харішак. Привітавши: прем'єр-міністра Української Народної Республіки проф. Бориса Мартоса та всіх присутніх, о. Харішак вголосив патріотичне слово, запросивши всіх вшанувати пам'яті С. Петлюри одностайною мовчанкою. Учні Рідної Школи: Ана Гаврюшенко і Катя Іваненко внесли і склали зелений вінок з 7-роками, на знак семи куль, що ними був забитий С. Петлюра, у підніжжя постаменту, а одумівець А. Черуєта і М. Омельченко внесли американський і український прапори.

Доповідь на тему „Життя і діяльність Симона Петлюри“, вголосили учні 8-го класу Рідної Школи (вчитель Іван Гончаренко) Володимир Степовий, Петро Радомський і Петро Гаврюшенко. Між доповіддю виступали з декламаціями: „Скрізь плач і ридання“ — слова Лесі Українки — Н. Пташніська, „Від триста літ закуті спали покоління“ — Гр. Стройний і „В ту мить Дніпро спинив свій біг“ — С. Радомський.

В рецитатії творів українських письменників присвячених св. п. Симону Петлюрі, брали участь учні старших груп та юні одумівці, Г. Гончаренко, Н. Шкварко, В. Приходько, Р. Наливайко, О. Сенча, А. Самчук і О. Степова.

Філіппе, Арізона ВІШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Рік-річно українці у вілліному світі вшановують пам'яті своїх героїв. Так само і українська громада у Філіппі 4-го червня, в залі української православної церкви вшанувала пам'яті 41-річчя трагічної смерті Головного Отамана сл. п. Симона Петлюри.

Академія складалася з реферату, хорів точок, декламацій і гри на акордеоні. О годині 12-й о. А. Лілльський відслужив заупокійну пахиду і вголосив відповідну проповідь.

О годині 1:30 по пол. почалася Академія. Академію відкрив інж. М. Тополів і просив до слова полк. І. Цапко. На початок полк. Цапко відчитав список ветеранів, які брали участь в Визвольних Змаганнях, а які живуть тепер у Філіппі. С їх вісім осіб: полк. Іван Цапко, сот. К. Тржепель, сот. В. Шкварко, сот. К. Кузь, пор. Ілля Ясінчук, вист. В. Литвинишні і юнак Петро Красносні. На поклін полк. Цапко кожний викликав вставав з місця, а публіка вітала його. Реферат читав полк. Цапко. Хор під диригентурою о. А. Лілльського відспівав чотири пісні, а то: „Марш Петлюри“, „Чуш, брате мій“, „Ой горе тій чайці“ та „Ой з-за горі кам'яної“. Декламували студентки Надя Івасів і Зоя Попович. Дуже міле враження на присутніх зробив виступ 8-літньої Наді Ситняк з акордеоном, яка уміло відіграла українську мелодію. Всіх виконавців публіка нагородила сердечними оплесками. Відспіванням „Ще не вмерла Україна“ закінчено свято.

В. Литвинишні

Заклик Отців Студитів з Вудстоку, Онтарію в Канаді

Всесвітні Отці, Дорогі Миряни!

Монахи Студити, що прибули декілька літ тому до Канади та замешкали у Вудстоку, Онтарію, звертаються до Вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будову церкви та монастиря. За благословенням нашого Верховного Архиспесока Іх Блаженства Кир Іосифа Кардинала Сліпого й нашого Пресвященного Кир Ізидора в Торонті ми розпочали будову в 1964 р. та вже закінчили зовнішню працю. На виконання внутрішньої устаткування треба нам ще 200 тисяч доларів.

Отці Студити гаряче просять наших Пресвященних Владик, Всесвітніх Отців та всіх мирян, щоб були ласкаві своїми пожертвами прийти з допомогою в закінченні цієї церкви та монастиря обителі цього правдивого, ще з княжих часів українського чернечого чину, що його відновили наш Слуга Божий Митрополит Кир Андрій Шептицький на Україні.

Нагородою за Ваші пожертви на будову храму Божого будуть щоденні Служби Божі в новій церкві оо. Студитів та гарячі молитви, що їх будемо заносити перед престіл Всевисшнього, щоб винагородив Вас стократно в цьому житті, а по смерті у вічний небесний славу.

Просимо ласкаво писати та слати пожертви на адресу Отця Настоятеля: Rev. Theophan Shewaha, Superior of Studite Monks, Box 101, 540 Parkinson Ave., Woodstock, Ont., Canada.

В Британії випускає окрему поштову марку одного шилінга у честь подорожжя сера Франсіса Чістера довола світу одноособним яхтом. Марка чотирикільорова і зображена з морськими хвилями. Марку надрукують накладом 4 мільйони. „Джипл Мот 4“, як доз 24 мільйони.

КАНЦЕЛЯРІЯ
Д-ра ОСТАНА БАРАНА
219 East 12th St. в Нью Йорку
буде закрита
на ЧАС ВАКАЦІЙ
від 3-го до 23-го ЛИПНЯ,
ВКЛЮЧНО.

КНИЖКИ ДО НАУКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
Ukrainian for Beginners, by Yar Slavutych \$1.50
Conversation Ukrainian, by Yar Slavutych 7.00
Ukrainian with Ease, by Dr. Blash 2.75
Ukrainian Grammar, by J. W. Stechishin 6.00
Outline of Ukrainian History, by Dr. Manning 1.25
Замовлення з грошми просимо присилати до:
UKRAINSKA TORHOWLA
788 Main Street, Winnipeg 4, Man. Canada

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!
Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскільських горах
біля міста
КЕРТОНКСОН, Н.І.

ВЕЛИКИЙ „ВІКЕНД“
на „СОЮЗІВЦІ“ (4th July)
П'ЯТНИЦЯ, 30-го ЧЕРВНЯ, ВЕЧЕРОМ —
ЗАБАВА
при звуках оркестри „АМОР“
СУБОТА, 1-го ЛИПНЯ, год. 8:30 веч.
ПІАНІСТ-ВІРТУОЗ
РОМАН РУДНИЦЬКИЙ
Після програми — ЗАБАВА
неділю, 2-го ЛИПНЯ

Год. 11-та ранку — СЛУЖБИ БОЖІ
в Католицькій і Православній церквях.
Вечером — ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
в ПОНЕДІЛОК, 3-го ЛИПНЯ в навечеря Американського Свята Незалежності, дня 4-го липня — розвагова програма, у виконанні дитячої оселі, присвячена „ДНІ 4-ГО ЛИПНЯ“ та сьвіт „ІВАНА КУПАЛА“
Після програми — ЗАБАВА
Майстер церемонії
Володимир Гентиш

Після мистецьких програм
кожного вечора
в п'ятницю, суботу, неділю і понеділок
ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ
ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ
„АМОР“
Телефон СОЮЗІВКИ — (914) 628-5641

АМЕРИКАНСКА ПРОВІНЦІЯ ОО. ВАСИЛІАН
— оголошує —
ЮВІЛЕЙНИЙ КОНКУРС
на
МИСТЕЦЬКИЙ ОБРАЗ-ІКОНУ
Св. Свщмч. Йосафата Кунцевича, ЧСВВ
з нагоди
СТОРІЧЧЯ ЙОГО КАНОНІЗАЦІЇ (1867-1967)
Нагороди за Образ-Ікону:
1. \$1,000.00; 2. \$500.00; 3. \$300.00;
ВИМОГИ:
1. Образ-Ікона Св. Йосафата має:
а) Зображати святого в чернечій рясі або в архієрейських ризах.
б) Мати розмір 43" x 33" (паль).
в) Бути намальований олійними фарбами або темперою.
г) Бути відданий до Протогуменату найдалше до 30-го вересня 1967 року.
2. Мистецьке Жюрі оцінить образ-ікон і призначить нагороду. Воно також зможе дати і більше нагород за інші образи чи ікони.
3. Всі нагороджені образ-ікони Св. Йосафата стануть власністю Отців Василіан у ЗДА з правом репродукції. За ближчими поясненнями щодо конкурсу, просимо звертатися на адресу:
Very Rev. NICHOLAS M. KONUT, OSBM
Provincial Superior
22 East 7th Street
New York, N.Y. 10008

Увага!
ТРЕНТОН, БРІСТОЛЬ, КЕМДЕН, ВІЛМІНГТОН, МІЛВІЛ, ЧЕСТЕР, ВІЛМІНГТОН, КОТСВІЛ, ФІНКСВІЛ, РЕДІНГ, ФІЛАДЕЛЬФІЯ, БРІДЖПОРТ.
Окружний Комітет УНСоюзу Філадельфійської Округи
— влаштовує —
ВЕЛИЧАВИЙ СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ
— та —
ЗУСТРІЧ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ
в неділю, 10-го вересня 1967 р. на площі „Карпати“
біля ЧЕСТЕР, На.
Комітет приготує багату програму, яка буде вчасно запроваджена. Проситься все Українське Громадянство поводити зацікавлених місцевостей зарезервувати собі неділю 10-го вересня для спільної зустрічі.
СЛІДКУНТЕ ЗА НАСТУПНИМИ ОГРОШЕННЯМИ НАШОГО КОМІТЕТУ!
ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
Степан Гавриш голова
Іван Окежницький головний радий УНС
Д-р Володимир Галин почесний голова
Петро Тарнавський секретар
Микола Сеїнк касир

Філадельфія, На.
З ГРАДУАЦІЇ МЕНОР ДЖУНЬОР КОЛЕДЖУ
4-го червня відбулась в дирекції і факультетові коледжу за академічний провід і моральну опіку збоку Сестер ЧСВВ і факультету та підкреслила важливість можливості пізнавати українську мову і культуру в цій українській католицькій коледжі. Президента коледжу Мати М. Ероніма передала на руки д-ра М. Максимовича, професора Вілліана університету, почесну грамоту і велику відзнаку св. Василія Великого від Манор коледжу для довготривалого духовного опікуна і широго прирятеля нашого коледжу д-ра Рой Я. Деферарі.
Д-р Е. Герасим представив головного промовця, віце-губернатора стейту Пенсильванія Реймонда Бродеріка, який вголосив доповідь на тему тривалих вартостей освіти, базованої на християнських ідеалах.
Н. П.

ВИСТАВА ОБРАЗІВ
ЕДВАРДА НОЗАНА
В МОТЕЛІ „КЕНЯ“ — ГАНТЕР, ВІДКРИТА НА ЛІТНІЙ СЕЗОН ВІД СУБОТИ 1-го ЛИПНЯ Ц. Р.

Замість квітів на свічку могили
бл. п. Марії Кравчишин Гусар
на Український Університет у Рімї
зможливі:
М. А. Гординосський \$20
М. Е. Турко \$15
О. С. Парубчук \$10
І. Е. Коліді \$10
Д. В. Гусар \$10
С. С. Батко \$10
М. Ю. Нар \$10
Л. Потічний \$10
О. В. Тнатик \$5
Г. Годованець \$5
І. Б. Бемко \$3
В ПЕРШУ ВОЛНУ РІЧНИЦЮ ВТРАТИ
нашої Дорогої Дочечки
сл. п.
ЛЯРИСИ ГАРНАЧ
ЗА ВІЧНИЙ СПОКІН П ДУШІ
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
28-го ЧЕРВНЯ 1967 року, год. 9-та рано
в УКРАЇНСЬКІ ПРАВОСЛАВНІ ЦЕРКВІ
29-го ЧЕРВНЯ 1967 року, год. 9-та рано
в УКРАЇНСЬКІ ГРЕКО-КАТОЛИЧНІ ЦЕРКВІ
в ЛОРЕЙН, Ога.о
Горем прибиті:
ПЕТРО І МАРІЯ — родичі
НАСЯ, ОДАРКА — сестри
МИРОН — брат
Замість квітів на свічку могили
сл. п. проф. **ІВАНА КРИСНИКА**
який відійшов у Вічність 16-го червня 1967 р. у Шікаго
складає 28.00 доларів
на Осередок Грації НТШ в Сарселі, Франція
Івана ЗАДОРЕЦЬКА (ГОЛЕМБІОВСЬКА)

ПЕТРО ПАРНИЦЬКИЙ
народжений 18-го липня 1881 року в Токах, пов. Збарж, Україна.
До ЗДА приїхав 1915 р. і жив в Нью Йорку і Філадельфії. Н. Дж. До УНСоюзу вступав 1919 р. і був його візирним членом до кінця життя.
Був діяковителем в Бабілоні і Вестберлі, Я. А. та в Брукліні і Нью Йорку, очолював працював інспектором IRT, New York City.
ПОХОРОН відбудеться в суботу, 1-го липня 1967 року в год. 11-й ранку у Філадельфії. Н. Дж. з похоронного заведення Higgins Funeral Parlor.
В глибокому смутку:
дружина — **ДОРА**
сина — **СВІГЕН, д-р ПОСНО** і **ВАСІЛЬ**
9 внуки і 6 правнуки

СПОРТ

редактор В. СОХАН

УСК НЬО ЙОРК ОДЕРЖАВ ДВІ ТОЧКИ ВОКОВЕРОМ 6:0 НАД „ГЕЛЛЕНІК“

Ланка Дисципліни і Верифікації Німецько-Американського Футбольного Союзу рпшила признати дружину Українського Спортового Клубу Нью Йорк перемогу 6:0 — воковером над „Гелленік“ та дві точки за перервані змагання за першість „Великої Десятки“ НАФСоюзу. Ці змагання 10-го червня в Асторії були перервані на 65-й хвилині, коли змагання і симпатичні друзини „Гелленік“ почали бійку із змаганнями УСК-у, в якій зазнав сильного побиття змагання УСК-у Лобатон. Ланка Дисципліни і Верифікації ствердила, що змагання „Гелленік“ напали змаганнями УСК-у та заклали до цієї бійки своїх симпатиків.

Після цього рішення Ланки футболисти УСК-у мають вже 17 відбитих гор (на всіх 18), в яких здобули вони 24:10 точок і 39:18 воріт. Одиноким суперником УСК-у на лаврі першона „Великої Десятки“ остала дружина „Н. Г. Гота“, яка в 17 грах здобула 22:12 точок і 22:14 воріт.

ЗМАГАННЯ „ТРИЗУБА“ З „СТ. ДЖЕРАРД“ ВІДКЛИКАЛА АФЛІГА

Змагання „Тризуба“ з Філадельфії із „Ст. Джерард“ у Балтиморі, визначені на наступне, 11-го червня, відкрито в останній хвилині. Причиною було нове рішення Верифікаційної Комісії АФЛІги відносно невідбуття змагання „Тризуба“ з „Ромою“, за які АФЛІга признала була раніше дві точки „Тризубові“. Згідно з новим рішенням Верифікаційної Комісії футболисти „Тризуба“ ще мусять розіграти місцеві змагання АФЛІги із дружиною „Ромою“ з Петерсоном, яка не явилася на визначені змагання 28-го травня ц. р. Цим самим щойно змагання з „Ромою“ вирпаті місцевою північною групою, після чого зможуть відбутися змагання місцевих груп за загальний чемпіонат АФЛІги.

Пря цім нагоді варто подати, що в наступному сезоні, який почнеться при кінці серпня, у Вищій Дивізії АФЛІги будуть змагатися тільки ті дружини, які впалять до каси Ліги високі кавші (правдоподібно 15.000 дол.). Дружина, яка не явиться на визначені змагання, буде автоматично позбавлена грошовою карою 4.000 дол. Ці зміни, що їх запропонував спеціальна комісія для розбудови АФЛІги — очолює її представник „Тризуба“ інж. В. Сенник, є конечні, щоб покінчити з різними непорозуміннями та хаосом, які траплялися в плані гор АФЛІги.

*) Першун південної групи АФЛІги називається „Ст. Джерард“, а не „Ст. Амброз“, як це подано помилково в нашому календарі гор.

Я. Татомір

— о —

ВІСТКИ „Ч. СІЧІ“

„Чорноморська Січ“, Ньюарк в новому приміщенні

З першим липня перепромується „Чорноморська Січ“ Ньюарк до нового приміщення при Сенфорд евіно в суєстві української католицької церкви й школи. Активні спортовці і члени „Ч. Січі“ користуватимуться першою домівкою, яку саме відкрито. В наступному місяці відбудеться урочисте відкриття другої домівки, відношення якої започатковано вже в минулому тижні. Крім домівок матимуть члени і симпатичні „Ч. Січі“ для користування відпочинково-спортивний город, який знаходиться при цьому новобудованому домі.

Стару „твердиню“ счового життя, дім при 18-й евіно, закупила від „Ч. Січі“ одна з баптистських парафій, яка перебрала цей будинок на власність в половині липня.

Разом із УСТ „Ч. Січ“ перейдуть до нового приміщення оба відділи УНСоюзу при „Чорноморській Січі“, ч. 14 і 214.

„Юкрейнісисе Джіж Чижович — руки оф де ір“

Під таким заголовком помістила місцева газета „Стар Леджер“ в Ньюарку допис Айка Кунса (минулої неділі в числі) про Евгєна Чижовича, якого вибрала АФЛІга менеджером року. В цьому дописі подав автор точні інформації про осяги „Чорноморської Січі“ (Ньюарк Юкрейнісисе) в минулому сезоні, та про ролі і місце цього керівника української дружини. В дописі подав теж автор призначив футболистів „Ч. Січі“ із зазначенням, що вони українці, які мусіли покинути Україну.

Нові змагання першої дружини

Провід футбольної ланки „Ч. Січі“ продовжує старання над українізацією та відмоделюванням складу першої дружини, підготувавши її до нового сезону, який почнеться в другій половині серпня. В односторонній „Ч. Січі“ виступають в новому сезоні нові змагання, з яких наступні вже підписали декларації: Йосип Махник, Микола Німечинський, Михайло Малишевський, Петро Бернацький, О. Сип Цап і Михайло Паливода із Югославії.

Добрий приклад

Відомий громадянин Ньюарку п. Мірон Литвин уфундував одну третину коштів подорожі футболистів „Чорноморської Січі“ до Монреалю в дні 17-го і 18-го червня на ЕКСПО-67 і змагання з „Україною“. Це доказ, як оцінює сенс гор счовик п. М. Литвин працю спортивного активу УСТ „Ч. Січ“ та радіс його осягами. Добродієві і приятелів нашої молоді п. Литвинів належить щира подяка.

О. Твардовський

— о —

ЩО НОВОГО В КЛІВЛЕНДІ?

Від вістки про початок лігових гор у Клівленді минуло небагато часу, проте обидва наші клуби — „Львів“ і суміський „Скала“ — вспіли розграти чимало точок. Насамперед Лейк Ірі Ліга відібрала футболистам „Львова“ дві точки, здобувши від хорватів (за ці точки йде боротьба перед Американським Футбольним Союзом). Потім „Львів“ впровадив двох тижнів програв 3:4 із Італійським СК (голі для „Львова“ здобули: Сантос, Скоря і Колістанський). Із „Джермен Амерікенс“ 0:3 і зі слабою дружиною „Грін-Вайт“ 2:3 (оба голи Скоря). Щойно після цих поразок прийшли успіхи: сербський „Караджордж“ переможено 3:1 (голі: Сантос 2 і Сото), суміський „Скала“ в чистому цим разом дербі 2:1 (голі: Сото і Скоря) і Мадарський СК 4:0 (голі: Скоря — 2, Асиз і Сото). Останні з них були найкращими змаганнями сезону, в яких мадяри пішли на відкрити гру і мусіли капітулювати. Дисципліна у „Львові“, яку на Загальних Зборах так енергійно започаткував провідник Осип Росул, все ще немає: на змагання деякі „примадони“ спізняються, або й не являються. Проти сербів дружина „Львова“ мусіла весь час грати з дев'ятьма змаганнями. Підкріплення з Гразилії чомусь заборилися...

Суміський „Скала“ мала подібну долю. Програла 1:4 із хорватським клубом „Загреб“ (сдино гола здобув В. Вербінець), суміські перемогли трьома голами Кесьський грецьку „Олімпію“. Але ці перервані внаслідок авантур змагання, Ліга зверифікувала як воковер для греків, мовляв, українські господарі змагання не вдержали порядку на гриці. (Чи суміські воюють за ревіндикацію відібраних точок, нам не відомо). Потім прийшла поразка 1:5 із Німецькою Централє (голь М. Добрянського), помітна нерівність 4:4 проти сильних мадярів (голі І. Цішкевича — 2, Пилипця і Кесьського), та згадана вже мінімальна поразка із „Львовом“ 1:2, при чому автором суміського голу був Кесьський. Важку переправу мала суміський „Скала“ з сербським Караджорджом. Вже на початку гри втратили суміські Крисяєвський (контузія) й мусіли грати з десятима змаганнями. Сербі використали цей „гендікен“ і виграли 3:2. Двос воріт для української дружини здобули: Сивий і Пилипця.

Старший доріст „Львова“ змагався проти ровесників „Скали“ 1:1 (голь для „Львова“ — П. Радзкевич), а середній річник „Б“ цих самих суперників змагався з вислідом 6:0 для „Львова“. Авторами переможених голів були: Р. Росул, А. Новичий і 2 Ст. Гурко. Крім того, „Львів“ переміг 3:2 „Донав Швабен“ і веде в табелі своєї юніорської класи.

Професійна Юнайтед Саккер Ліга (Ассосіейшн) показує непогано, місцями навіть дуже добру гру, проте в антифутбольній твердині Клівленді ніяких дубів не корчусь. Американці нарікають на брак продукції голів і їх не цікавить навіть те, що „Львів“ (позичений на сезон з Англії) „Сток Сіті“ веде в табелі 3 дотеперішній 23.000 глядачів, що прийшли в сумі на змагання, напевно 85 відсотків були емігранти — між ними й українці.

О. П.

— о —

„ЛЕВИ“ ЗАКІНЧИЛИ ВЕСНЯНИЙ СЕЗОН

„Леві“ — НААК 3:1

Шикаго, 18-го червня. В останніх футбольних змаганнях весняного сезону „Леві“ здобули перемогу 3:1 над норвежцями і зайняли разом із німецькою дружиною „Зелено-Білих“ два перші місця Вищої Дивізії. З шести змагань виграли „Леві“ трос, закінчили нерішеною двос, а лише одні прогнали, записавши на своє Konto 8:4 точок і 15:11 відношення воріт. Стріляючи воріт у весняному сезоні були: Бровн 5, Гевара 4, Санчез 2, Санторо, Освальд, Нога і Полухович по одних. Німецькій дружині „Кікерс“ остало ще двос змагань до кінця весняного сезону. Як-що вони їх виграють, тоді вони й стали б весняним першона Вищої Дивізії.

До зустрічі з норвежцями виступили „Леві“ у скріпленому складі, з Грушевським на обороні і Стахровським, який заграв аперше по довгій перерві, на крилі. Перед початком змагань змагання і глядачі вшанували однохвилинною мовчанкою померлого 16-го червня бл. п. мігра Івана Красника, сеньйора українського спорту в Україні та на еміграції і одного із засновників УАСТ „Леві“. В першій півтрі „Леві“ сильно переважали, напад змаришували багато нагод. Перші ворота стрілив Полухович. Воратар Банак оборонив до перерви декілька стрілів. В другій півтрі через 15 хвилин грав на ворота Іваник, який разом із Еліяшевським оборонив декілька небезпечних стрілів. Норвежці накиннули гру „Львові“ і на 52-й хвилині здобули вирівняння стрілом, що його не міг оборонити Іваник. Описав прийшло до більше відкритої гри, а далі „Леві“ взяли ще більше до праці, щоб не втратити точок. Ряд стрілів по воротах норвежців оборонив шасіно Іхній воратар. Щойно, на 83-й хвилині Гевара здобув другі ворота, добиваючи випущений з рук воратара стріл Ноги з вільного. Устійний рахунок для Бровн на 86-й хвилині зустрічі з карного.

Склад „Львів“: Банак (Іваник), Меліна, Еліяшевський, Лопез, Грушевський, Іваник, Стахровський, Нога, Полухович, Гевара, Освальд, Бровн, Сантаро і Дижурко.

У передзмагу резерва „Львів“ здобула першу перемогу весняного сезону над резервою норвежців 1:0. Це була перемога воковером, бо суперники „Львів“ спізнилися на змагання. Описав в товариській зустрічі „Львів“ перемогли норвежців 4:3. Юнаки „Львів“ прогнали із одніма літими сербськими „Юте“ 1:3. Одинокі ворота для „Львів“ здобув Бойкевич.

Суміський „Кріла“ закінчили весняний сезон в неділю, 11-го червня зустрічєю з Словацьким СК, яка закінчилася нерішеною 2:2. Ворота для „Кріл“ стріляли Андрушин і Орган. „Кріла“ та „Фікте Рамс“ зайняли вікні весняного сезону спільне перше місце Першої Дивізії, маючи рівне число по 11 точок. У весняному сезоні стрільцями воріт для „Кріл“ були: Карава 3, Андрушин 3, Біляк, Чернюк, Орган і одні без гри.

Петро Головатий

вони й стали б весняним першона Вищої Дивізії. До зустрічі з норвежцями виступили „Леві“ у скріпленому складі, з Грушевським на обороні і Стахровським, який заграв аперше по довгій перерві, на крилі. Перед початком змагань змагання і глядачі вшанували однохвилинною мовчанкою померлого 16-го червня бл. п. мігра Івана Красника, сеньйора українського спорту в Україні та на еміграції і одного із засновників УАСТ „Львів“. В першій півтрі „Леві“ сильно переважали, напад змаришували багато нагод. Перші ворота стрілив Полухович. Воратар Банак оборонив до перерви декілька стрілів. В другій півтрі через 15 хвилин грав на ворота Іваник, який разом із Еліяшевським оборонив декілька небезпечних стрілів. Норвежці накиннули гру „Львові“ і на 52-й хвилині здобули вирівняння стрілом, що його не міг оборонити Іваник. Описав прийшло до більше відкритої гри, а далі „Леві“ взяли ще більше до праці, щоб не втратити точок. Ряд стрілів по воротах норвежців оборонив шасіно Іхній воратар. Щойно, на 83-й хвилині Гевара здобув другі ворота, добиваючи випущений з рук воратара стріл Ноги з вільного. Устійний рахунок для Бровн на 86-й хвилині зустрічі з карного.

Склад „Львів“: Банак (Іваник), Меліна, Еліяшевський, Лопез, Грушевський, Іваник, Стахровський, Нога, Полухович, Гевара, Освальд, Бровн, Сантаро і Дижурко.

У передзмагу резерва „Львів“ здобула першу перемогу весняного сезону над резервою норвежців 1:0. Це була перемога воковером, бо суперники „Львів“ спізнилися на змагання. Описав в товариській зустрічі „Львів“ перемогли норвежців 4:3. Юнаки „Львів“ прогнали із одніма літими сербськими „Юте“ 1:3. Одинокі ворота для „Львів“ здобув Бойкевич.

Суміський „Кріла“ закінчили весняний сезон в неділю, 11-го червня зустрічєю з Словацьким СК, яка закінчилася нерішеною 2:2. Ворота для „Кріл“ стріляли Андрушин і Орган. „Кріла“ та „Фікте Рамс“ зайняли вікні весняного сезону спільне перше місце Першої Дивізії, маючи рівне число по 11 точок. У весняному сезоні стрільцями воріт для „Кріл“ були: Карава 3, Андрушин 3, Біляк, Чернюк, Орган і одні без гри.

Петро Головатий

ЗНОВУ „ПОСВЯЧЕННЯ В КОЛГОСПНИКИ“

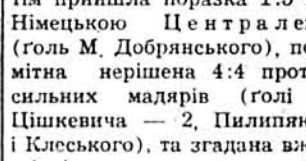
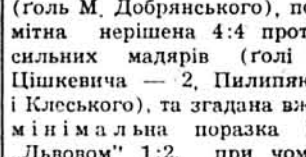
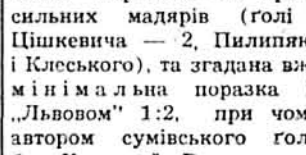
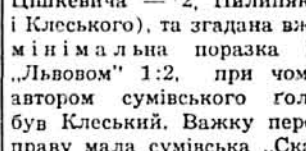
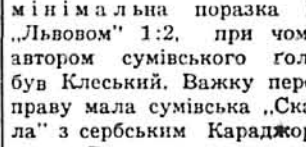
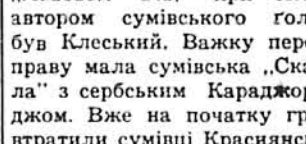
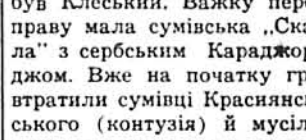
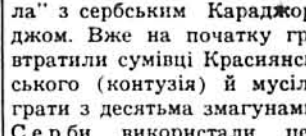
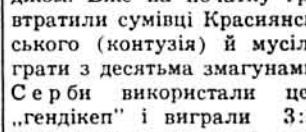
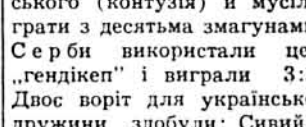
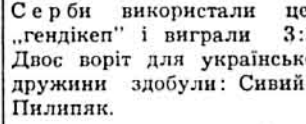
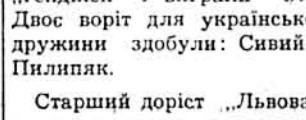
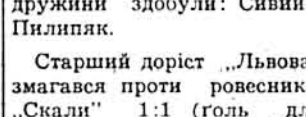
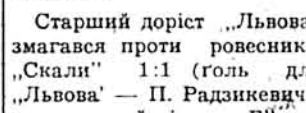
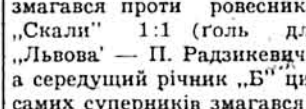
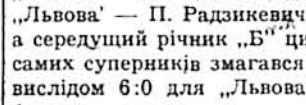
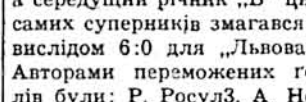
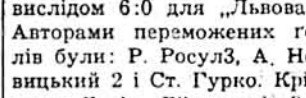
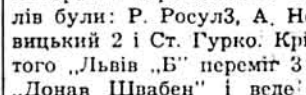
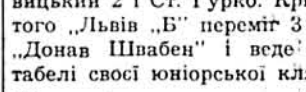
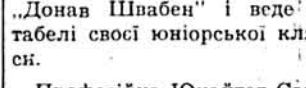
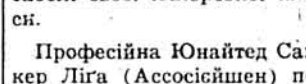
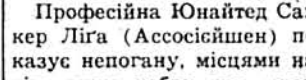
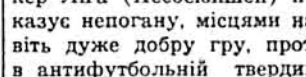
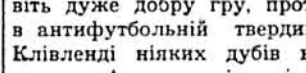
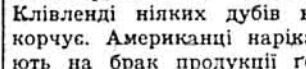
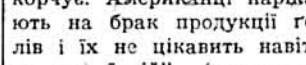
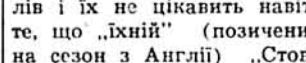
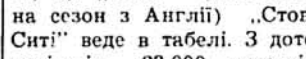
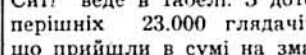
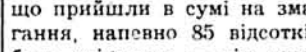
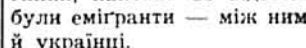
Про те, як відбувається трагікомедія закріпачення української молоді в колгосп, навіть молоді із середньою освітою, розповідає докладно „Радянська Україна“ з 20 червня. У с. Княжа, Звенигородського району, було оголошено: „Сьогодні вечір посвячення у колгоспники... На столі з'являється каравай — символ достатку“ (насправді ж „корова“ — символ одруження!). Молодь мусіла „клястися“ на скрині з колгоспною землею... „Схвильований юнак кладе праву руку на скриньку і запевняє: „Клянуся“. Голова артілі вручає йому книжку колгоспника, тисне руку. Коваль Василь Спидя пов'язує через плече юнака стрічку з написом „Посвячений у колгоспники“.

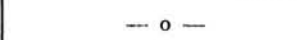
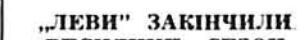
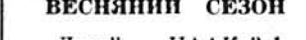
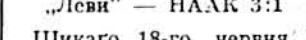
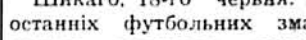
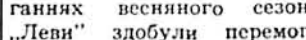
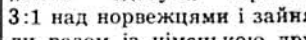
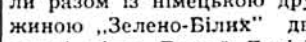
Огидний надбержний

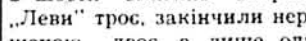
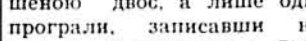
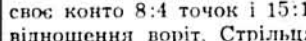
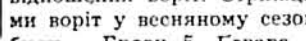
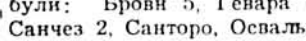
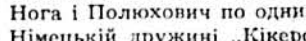
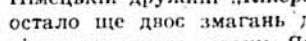
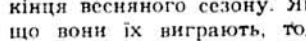
Вони відступили назад зі страхом, неохочі...

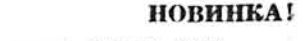
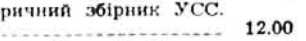
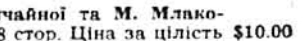
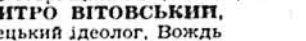
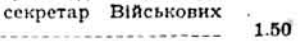
Аж з'явився другий потвор-чоловік, і їх силою вкинули з печери!

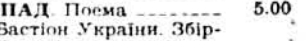
ТАРЗАН, Ч. 5833. Скакунці повели в'язнів!

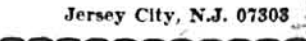

Шикаго, Ілліной КОНЦЕРТ УЧНІВ МУЗИЧНОЇ СТУДІЇ ПРОФ. І. БІЛОГРУДА

17-го червня 1967 р. о год. 7-й вечором в приміщенні Fine Arts Building при Мінніген Баю в Шикаго відбувся 16-й з черги іспитний концерт музичної студії професора Ігора Білогруда.

Цього року у виступах взяло участь понад 45 учнів. В програмі були твори Барвіського, Чайковського, Баха, Ліста, Косенка, Рахманінова, Шопена, Бетговена та інших композиторів. Усі учні підходили за порядком і виконували призначені їм твори, за що були відповідно винагороджені оплесками присутніх.

Двогодинна програма проходила швидко й приємно тому, що за кожним разом слідували більш завантажені виконавці. Усі учні виказали незвичайний поступ. Це свідчить, що їх провадить тверда рука досвідченого, з доголітьного практичного педагога, який стисло придержується педагогічних засад.

Цей концерт учнів музичної студії — не лише показ перед родичами, як багато їхні діти навчилися, але, також приготування їх до публічних виступів та заохота до дальшої праці, щоб не лишитися позаду своїх приятелів-колег.

Треба зга